

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświadczeniowych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1.8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł, półrocznie 8 zł, kwartalnie 4 zł, miesięcznie 1 zł 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł, półrocznie 6 zł, kwartalnie 3 zł, miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł 60 ct, miesięcznie 1 zł 10 ct. W innych państwach 1 zł 80 ct, miesięcznie 1 zł 15 ct.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej”, otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie miesięczni za dopłatą pierwszej 75 ct, drugiej 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

„Tygodnik Ilustrowany” dla prenumeratorów „Gazety Lwowskiej” kosztuje we Lwowie rocznie 10 zł, półrocznie 5 zł, kwartalnie 2 zł 50 ct, miesięcznie 84 ct. Na prowincyi: rocznie 12 zł 60 ct, półrocznie 6 zł 30 ct, kwartalnie 3 zł 15 ct, miesięcznie 1 zł 5 ct.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowa po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują: w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana A. d'ama, Boulevard Raspail, Nr. 195 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Prezydent Ministrów, jako kierownik Ministerstwa spraw wewnętrznych, zamianował sekretarzy Namiestnictwa: Józefa Harasymowicza, Antoniego Hołodyńskiego, Bronisława Waydowicza, Władysława Gałęckiego i Mikołaja Poradowskiego wreszcie wicesekretarza ministerialnego w Ministerstwie spraw wewnętrznych Romana Tchornickiego, starszami; dalej komisarzy powiatowych: Franciszka Sieleckiego, Seweryna Wasilewskiego, Juliana Kokurewicza, Władysława Jarosza i Edwarda hr. Starzeńskiego, wreszcie byłego komisarza powiatowego ks. Pawła Sapiechę sekretarzami Namiestnictwa w Galicyi.

Obwieszczenie.

Dnia 30 grudnia 1892 o godzinie 9tej przed południem odbędzie się w gmachu c. k. Namiestnictwa 7me losowanie 4% obligacyi gal. funduszu propinacyjnego.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że stosownie do planu losowania, zatwierdzonego reskryptem wys. c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 30 października 1889 do l. 4.558, wylosowane będą następujące obligacye:

Ser. A	12 oblig. z kap. po 10.000 zł.	120.000 zł.
B 26	z „ „ „ 5.000 „	130.000 „
C 438	z „ „ „ 1.000 „	438.000 „
D 125	z „ „ „ 500 „	62.500 „
E 251	z „ „ „ 100 „	25.100 „
F 51	z „ „ „ 50 „	2.550 „
Razem		778.150 „

Z c. k. Dyrekcyi galicyjskiego funduszu propinacyjnego.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 9 grudnia.

Prezes gabinetu bułgarskiego, Stambułow, zaprosił przed kilkoma dniami na konferencyę szereg wybitniejszych osobistości i deputowanych i przedłożył im projekt zmiany dotychczasowej konstytucyi. Proponowane zmiany, jak to zaznaczają oficjalnie z Sofii, mają na celu z jednej strony utrwalenie parlamentarnych i politycznych stosunków, z drugiej zaś rozwój ich odpowiednio istotnym potrzebom ludu i zgodnie z doświadczeniami, nabytymi w ciągu lat trzydziestu. Wedle tego, co nam dotychczas wiadomo, p. Stambułow chce najpierw zmodyfikowania owego artykułu konstytucyi, który orzeka, iż dzieci wybranego nieprawosławnego księcia muszą być wychowywane w grecko-wschodniej religii; ołów zmiana ma nastąpić w tym duchu, że oznaczenie wyznania dzieci panującego będzie pozostawione bezwarunkowo samemu księciu. Następnie proponuje prezes gabinetu podwyższenie listy cywilnej panującego; przyznanie księciu prawa nadawania orderów i tytułów; urządzenie dwóch nowych ministerstw: mianowicie dla handlu i rolnictwa; zmniejszenie liczby deputowanych w ten sposób, iż na przyszłość jeden członek Izby ma przypaść na 30.000 mieszkańców, przezem wybrany musi posiadać odpowiednie wykształcenie i opłacać podatek w pewnej przepisanej wysokości; wreszcie ma być zasadniczo wyrzeczonym, iż rządowi przysługuje prawo mianowania burmistrzów w miastach. Prasa bułgarska przyjęła w ogóle przychylnie proponowane zmiany, które jednak, jak oświadcza *Swoboda*, nie zawierają ostatniego słowa, wpięrow bowiem nim wejść na właściwą drogę, będą rozstrząsane jeszcze raz na poufnej konferencyi reprezentantów narodu.

Zmiana zresztą konstytucyi bułgarskiej połączona jest ze znacznymi trudnościami. Najpierw reformy muszą być przyjęte w zupełnym zgromadzeniu narodowym większością dwóch trzecich głosów. Potem dopiero rząd zwołuje konstytuante — czyli wielkie zgromadzenie narodowe, które ostatecznie rozstrzyga o losie tych reform, lecz tym razem zwykłą większością. Nie ma wątpliwości, iż opozycja poruszy wszystkie sprężyny, aby utrudnić przeprowadzenie proponowanych zmian, na których usiłuje wyeksponować piętno reakcyjne, lecz również zdaje się być niewątpliwem, że projekt zmiany konstytucyi, w przeważnej przynajmniej części uzyska aprobatę ze strony ciała prawodawczego, nie można bowiem przypuścić, aby tak wytrwały i przeczorny polityk, jakim jest bezwątpienia p. Stambułow, zabierał się do tyle ważnego dzieła bez zapewnienia sobie należytego sukcesu i bez upewnienia się, że to, do czego zmierza, da się istotnie osiągnąć.

Sprawy krajowe.

(Ankieta w sprawie reformy ustroju szpitali krajowych i prowincjonalnych).

(S) Sejmowa komisya sanitarna uchwaliła w r. b. polecenie do Wydziału krajowego, ażeby przedłożył w przyszłości normalia i instrukcyje szpitali krajowych i prowincjonalnych, obowiązujące w Galicyi, oraz aby zebrał ustawy i rozporządzenia innych krajów koronnych austriackich. Komisya sanitarna żądała dalej, ażeby materiały w ten sposób zebrane, przedłożył Wydział krajowy ankiecie, przed najbliższą sesyą sejmową zwołać się mającej.

Ankieta ta zastanowić się ma nad tem, czyli należy przedłożyć Sejmowi projekt u-

stawy regulującej stosunki prawne i ustrój szpitali krajowych i prowincjonalnych, oraz dokładnie określającej obowiązki kraju i poszczególnych ciał samorządnych, dla ubogich chorych. Ankieta obmyśleć ma również środki, mogące położyć tamę ciągłemu powiększaniu kosztów leczenia.

Aczkolwiek sprawozdanie sejmowej komisyi sanitarnej nie weszło pod obrady Sejmu, a rezolucya powyżej przytoczona nie została przez Sejm uchwaloną, zatem nie może być za polecenie Sejmu uważana, — mimo to Wydział krajowy uznając korzyści jasnego przedstawienia sprawy, postanowił zwołać ankietę i przedłożyć jej ustawy, rozporządzenia, normalia, statuta i instrukcyje, odnoszące się do szpitali, a obowiązujące tak winnych krajach koronnych, jak i w naszym kraju.

Do tej ankiety uchwalili Wydział krajowy zaprosić pp. posłów sejmowych: Dworńskiego, Czyżewicza, Włodz. Kozłowski, Marchwickiego, Lenartowicza, Wład. hr. Koziebrodzkiego, Pilata, Paszkowskiego, Vivienę, Weigla, byłego referenta tej sprawy w komisyi sanitarnej, p. Balasitsa, oraz inspektora szpitali krajowych, dra Sawickiego. Ankiecie przewodniczyć będzie członek Wydziału krajowego, dr. Franciszek Hoszard.

Termin zwołania ankiety zostanie później oznaczony. — Wydział krajowy zamierza bowiem sprosić członków na posiedzenie podczas feryj Izby deputowanych, aby mogli w naradach wziąć udział także członkowie ankiety, będący posłami do Rady państwa.

Sejm uregulował prawne stosunki szpitali prowincjonalnych i publicznych w roku 1870 ustawami: o nadzorze nad szpitalami i o radach szpitalnych, tudzież w r. 1875 ustawą o ponoszeniu w całości kosztów leczenia ubogich przez fundusz krajowy.

Sposób postępowania władz szpitalnych przy przyjmowaniu chorych w celu skonstatowania ich przynależności i stanu majątkowego, normują rozporządzenia wydane przez Wydział krajowy. Tych rozporządzeń dotych-

15)

Z cyklu: „Nemcezyś życia”.

II.

AKTORKA.

X.

(Ciąg dalszy).

Chciałem ją uspokoić, ale daremnie. Sam nie miałem w duszy silnego przekonania o niewinności Edwarda, a Celina intuicyą kochającej kobiety domyślała się wszystkiego.

— Kto wie — rzekłem w końcu — czy Edward znowu nie uległ ścigającemu go fatalizmowi... Czy nie został gdzie pozabawiony wolności...

Celina uśmiechnęła się przez łzy, których mimo wysiłku wstrzymać nie mogła i podchwyciła drżącym głosem:

— Przez pannę Adelinę Fatini.

Umilkłem w odpowiedzi, bo ta myśl najczęściej mi przychodziła, gdy sam starałem się rozwiązać zagadkę.

Tymczasem czas nieprzynosił żadnej wiadomości. Pół roku mijało od dnia, w którym Edward opuścił Wiedeń.

I w tej to epoce, jakoś w kwietniu, w rok po opuszczeniu pałacu Korjatyńskich, otrzymałem dwa listy. Jeden z nich pochodził od Celiny a adresowany był do Leona. Dodawała ona w przypisku, jakby o rzeczy najmniej ją obchodzącej:

„Nie wiem, czy wiecie, że Edward dał znak życia. Zażądał metryki chrztu z parafii Wielkogrobelskiej, którą polecił sobie przysłać do Paryża i sam w tym interesie pisał do proboszcza. Widziałam list... I ten list spowodował, że księżna, której ostatnimi

czasami zakwestyonowano dobra, wyjechała do Paryża.”

Drugi zaś list przyniósł mi Ralski. Pochodził on od aktorki i brzmiał:

„Pojawiam się znów na horyzoncie, kochany mój opiekunie. Jestem ogołocona jak nigdy z pieniędzy i dlatego cię proszę, byś bezzwłocznie cały mój kapitał przekazał mi do wypłaty w Wiedniu, w jednym z pewnych banków, a mnie o tem donieść tutaj. W Karltheaterze od pierwszego maja zaczęły występować, by dotrzymać przeszłorocznego engagement. *Je tente un gros coup de fortune* i potrzebuję odpowiednich funduszy. Zresztą o tem pomówimy, gdy będę w Warszawie a odwiedzę was niebawem, korzystając z pierwszego urlopu, jaki mi da Karltheater, ścigający mnie obecnie po całym świecie.

Adelina Fatini.

List ten także pochodził z Paryża.

Leon odczytawszy te listy, zaśmiał się nerwowo. Trzymając w ręce list Celiny, zawołał:

— Cóż za straszna kara dla księżnej! Nie chciała mieć za synową pannę Narkiewicz, będzie mieć pannę... Fatini. I pomysłcie, żeśmy jej... tej Fatini wszystko ułatwili. Gdyby nie my... Edward byłby pod kuratelą, a kuratorem byłby Korybutowicz... Sprawa o wiele by trudniej poszła. Dziś potrzebuje się zgłosić po miliony, a wtedy musiałaby się procesować...

Ja protestowałem. Nie chciałem w to wierzyć.

— Mówisz już — rzekłem — jak gdybyś wracał z kościoła i słyszał głoszone zapowiedzi...

— Jesli — odparł Narkiewicz — poczeiwy proboszcz Wielkogrobelski się pospieszył, to może je już w Paryżu głoszą.

— A księżna tam pojechała i... on...

— Mój drogi... — zaśmiał się Leon — księżna i on... mogą nas wyprowadzić w pole, ale nie Adelina Fatini.

Zerwałem się, oszołomiony słowami przyjaciela. Wyrzuty sumienia zaczęły mnie trapić. Wszak ja to byłem powodem, że Edward unieszczęśliwił Celinę, że został zamknięty w Wiedniu, że go wykradła Fatini!

— Jadę dziś... zaraz do Paryża — zawołałem.

— Po co?

Nie odrzekłem nic tylko niecierpliwie spojrzawszy na zegar, aby widzieć, ile mnie jeszcze czasu dzieliło od minuty, w której się znajdę w wagonie z tą pewnością, że za tyle a tyle godzin stanę na ulicy Faubourg Saint Martin nr. 7, jak brzmiał adres panny Fatini, podany w liście do Ralskiego.

XI.

W skromnym mieszkaniu, w jednym z domów, przy faubourg St. Martin na czwartym piętrze, zastałem Edwarda i Adelinę Fatini.

Adelina przyjęła mnie najnaturalniej ze swym sprytnym uśmiechem na ustach. Korjatyński zmieszał się niezmiernie i bełkotał tylko niewyraźnie w odpowiedzi na moje pytania.

Rozmowa szła oporem i byłaby nie weszła na właściwe tory, gdyby przebiegła Adelina nie uznała za stosowne zostawić nas samych. Mieszkanie było zbyt ciasne, aby mogła oddać się do innego pokoju i nam nieprzeszkadzać. To też pod pozorem interesu w mieście, ubrała się i wyszła, żądając obietnicy, iż powróciwszy zastanie mnie na miejscu.

Siedzieliśmy z Edwardem naprzeciw siebie długo w zupełnym milczeniu. Sam nie wiedziałem, jak poruszyć tyle delikatnych kwestyj. Wreszcie zdobywając się na odwagę, zacząłem mu opowiadać moje własne przeżycie od chwili, jak się z nim rozstałem.

Edward słuchał i niczemu się nie dziwił, a większą część tych szczegółów zdawał się znać lub domyślać. Tylko gdy mu oznajmiłem o procesie w Kijowie, zacisnął usta z wyrazem, który jasno mówił, iż między nim a matką wszystko skończone. Skoro zaś dowiedział się o nałożonym przez sąd sekwestrze na jego dobra, nie umiał ukryć zadowolenia.

— Chwała Bogu — szepnął — myślałem, że mi jeszcze długo wypadnie żyć w tej upokarzającej nędzy, a wreszcie prowadzić skandaliczny proces.

Ile razy jednak w opowiadaniu wspominałem o Celinie, Edward bladł lekko, spuszczał oczy i miledzał jak zakłęty, nie zdradzając niczem uczuć, jakie imię to w nim budzić musiało.

— Widzisz z tego — kończyłem — jakie przechodził z powodu ciebie wzruszenia i jakie przeżywali koleje... Czemuż więc nam przynajmniej nie donieść o sobie, wydostawszy się z Wiednia?...

Edward nie dał odpowiedzi. Zdawało mi się tylko, iż łzy nabiegły mu do oczu. Wyciągnął do mnie swą dłoń i szepnął.

— Poczciwi!... dziękuję... ci.

To „ci” przebiegło po mnie dreszczem. Było powiedziane po naszym i z wysiłkiem.

Zapanowała cisza, podczas której obserwowaliśmy hrabiego. Fizycznie zmienił się do niepoznania. Schudł bardzo, twarz nabrzmiała, i nabrała myślącego wyrazu, a straciła cechującą ją dawniej wesołość. Usta mu zbłądły i rysunkiem zaczęły przypominać uparte, zdradzające wolę, usta jego matki. Rysy, znamionujące namiętność i wielką dozę zmysłowości, stały się teraz bardziej wybitne, do tego stopnia, iż stanowiły główną charakterystykę jego oblicza.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Wincenty hr. Łoś.

czas w kraju naszym o ile być może, ściśle przestrzegano, a pomimo to liczba chorych ubogich a z nią i kosztu leczenia w szpitalach publicznych wzrasta z roku na rok.

I tak zapłacił fundusz krajowy w roku 1882 za 28.392 chorych w 900.627 dniach 633.761 zł., w r. 1883 kwotę 716.556 zł., w 1884 r. 822.921 zł., w 1885 r. 699.686 zł., w 1886 r. 727.446 zł., w 1887 r. 733.384 zł., w 1888 r. 733.637 zł., w 1889 r. 807.205 zł., w 1890 r. 847.135 zł., w 1891 roku za 42.914 chorych w 1.400.450 dniach 851.239 zł.

Okazuje się z tego, że w dziesięcioletnim okresie czasu, od 1882-1891 wzrosła się liczba chorych, szukających zdrowia w szpitalach publicznych o 14.552 t. j. o 33-8 proc., zaś liczba dni leczenia o 499.823 t. j. o 35-6 proc., a kwota kosztów o 217.578 zł. t. j. o 25-5 proc.

W Czechach, w Morawii, w Styrii i w Dolnej Austrii pokrywają na mocy ustaw krajowych, tak jak w Galicji, fundusze krajowe kosztu leczenia ubogich w szpitalach publicznych.

W Tyrolu obowiązuje ustawa krajowa z r. 1870, mocą której zwracają gminy przynależności funduszowi krajowemu 1/4 część kosztów leczenia. W Górnej Austrii i na Bukowinie zwracają gminy 1/5 część. W Karyntii zwracają gminy po 20 ct. za każdy dzień leczenia chorego, z wyjątkiem obłąkanych, położnic i kalek, za które fundusz krajowy kosztu w całości ponosi.

Kwoty, jakie poszczególne kraje koronne na cele sanitarne i humanitarne ponoszą, przedstawiają się w następujący sposób:

Dolna Austria wydała w r. 1890 przy ogólnym budżecie 9,594.348 zł., kwotę 3,343.469 zł., t. j. 34-9 proc.

Tyrol z budżetu 680.242 zł., wydał 230.366 zł., t. j. 33-8 proc.

Górna Austria z budżetu 848.313 zł., wydała kwotę 254.223 zł., t. j. 29-9 proc.

Czechy w r. 1888 z budżetu 12,975.436 zł., wydały kwotę 2,691.228 zł., t. j. 27-4 proc.

Bukowina w r. 1889 z budżetu 220.892 zł., wydała kwotę 59.930 zł., t. j. 27-1 proc.

Karyntia prelinuje na r. 1892 z budżetu 1,062.104 zł., kwotę 200.826 zł., t. j. 18-9 proc.

Styria wydała w r. 1890 z budżetu 9,772.297 zł., kwotę 1,359.728 zł., t. j. 13-9 proc.

Morawia wydała w r. 1890 z budżetu 11,921.188 zł., kwotę 983.747 zł., t. j. 8-2 proc.

Galicya wydała w r. 1890 z budżetu 4,932.953 zł., kwotę 852.821 zł., t. j. 17-2 proc.

Rozporządzenie ministerialne z r. 1857 obowiązuje dotychczas we wszystkich krajach koronnych, normuje sposób wymierzania taks za leczenie chorych w szpitalach publicznych. Wyliszczając wydatki, które przy obrachowaniu taksy uwzględnione być winny, zawiera to rozporządzenie przepis, iż czynsz za najem lokalności na pomieszczenie chorych, zarachować należy podług rzeczywistego wydatku. Wyrachowana zaś kwota czynszu od budynku, będącego własnością szpitala, którego lokalności używane bywają na cele szpitalne, nie może być wliczoną do wydatków przy wymierzaniu taksy.

Wydział krajowy wyniósł z tego rozporządzenia to przekonanie, że jeżeli szpital własnego budynku nie posiada, lub jeżeli we własnym budynku nie może być postawionym, jeśli nadto w całym mieście nie ma stosownego domu do wynajęcia, jeżeli fundusz szpitalny nie dysponuje wystarczającym na budowę kapitałem, a fundusz krajowy nie ma obowiązku dostarczać kwot potrzebnych na budowę, — wówczas nie pozostaje nic innego, jak postarać się o przedsięwzięcie budowy, któremuby fundusz szpitalny później czynsz najmu z góry umówiony opłacał.

Wydział krajowy, przedkładając Sejmowi sprawozdanie o stanie szpitali prowincjonalnych w naszym kraju, zażądał upoważnienia do zawierania w powyżej oznaczonym duchu umów z gminami. Komisja sanitarna, której to sprawozdanie przydzielone zostało, podzieliła się w zdaniu. Mniejszość z 6 posłów oświadczyła się za wnioskiem Wydziału krajowego z nieznaczną zmianą. Większość z 7 posłów była odmiennego zdania, twierdząc, że prawny charakter naszych szpitali jest niejasno określony, że gmina ma te same obowiązki dla szpitali gminnych, co kraj dla krajowych, chociaż co do tego przynajmniej pewną niejasność i niezupełność prawodawstwa. Większość komisji zaproponowała, aby Wydział krajowy w każdym poszczególnym wypadku przedkładał Sejmowi wnioski względem przyjęcia w pomoc subwencji z funduszu krajowego w kwocie określonej.

W Styrii, Karyntii i Niższej Austrii szpitale publiczne utrzymywane bywają z dochodów własnego majątku i ze zwrotu kosztów leczenia. Na Morawie do kosztów budowy szpitali przyczynia się fundusz krajowy subwencjami lub pożyczkami bezprocentowymi.

Jedną tylko ustawą czeską z r. 1888 postanawia wyrażnie, że wydatki na nowe budowle i wewnętrzne urządzenia mają być pokrywane przez tych, którzy zakład utworzyli bez wszelkiego regresu do funduszu krajowego.

Z zebranych przez Wydział krajowy dat statystycznych okazuje się, że kraj nasz ma stosunkowo najmniej zakładów leczniczych, najmniej łóżek dla chorych, i że u nas najmniej chorych korzysta z opieki szpitalnej.

Kiedy bowiem na 1000 mieszkańców przypada na Bukowinie 7-8 łóżek a 5 chorych, przypada w Tyrolu 4-5 łóżka i 16 chorych; w Dolnej Austrii 3-9 łóżek i 38 chorych; w Styrii 3-5 łóżek i 28 chorych, w Górnej Austrii 2-5 łóżek i 14 chorych; w Czechach 1-8 łóżka i 14 chorych; w Morawii 1-3 łóżka i 9 chorych; w Karyntii 1 łóżko i 20 chorych, — to w Galicji z Krakowem przypada na 1000 mieszkańców tylko 0-7 łóżka i 8 chorych.

Na podstawie powyższych danych uchwalili Wydział krajowy przedstawić ankiecie następujące pytania:

1. Czy należy przedłożyć Sejmowi projekt nowej ustawy krajowej co do szpitali krajowych i prowincjonalnych, określającej

dokładnie obowiązki kraju i poszczególnych ciał samorządnych dla ubogich chorych.

2. Lub czy wystarczy, aby Wydział krajowy przedłożył Sejmowi wniosek do uchwały z jakich funduszy: czy szpitalnych, czy krajowych, mają być pokrywane koszty budowy szpitali prowincjonalnych?

3. Jakie środki mają być użyte, ażeby położyć tamę powiększeniu się kosztów leczenia ubogich?

Rada Państwa.

(CLXXVIII posiedzenie Izby poselskiej).

+ Wiedeń, 6 grudnia. (Korespondencya Gazety Lwowskiej).

Prezes Smolka zagaja posiedzenie o godz. 11 min. 15. Izba nielicznie zgromadzona.

Na ławie rządowej nieobecny tylko p. hr. Welsersheimb.

Na porządku dziennym dyskusja nad wczorajszą odpowiedzią Pana Prezesa gabinetu na interpelacye w sprawie rozwiązania rady miejskiej w Liberecu.

Do głosu zapisał się trzech posłów ze „Zjednoczonej lewicy“ (Russ, Bendel i Meissler), jeden z klubu Niemców-narodowców (Prade) i sześciu Młodoczechów (Zucker, Trojan, Masarzyk, Adamek, Kaizl i Vaszaty). Powszechnie uderzyło, że przewodca „Zjednoczonej lewicy“, pos. Plener, który wczoraj stawiał był wniosek o otwarcie tej dyskusji, nie zapisał się do głosu.

Pos. Russ imieniem „Zjednoczonej lewicy“ wywodzi, że odpowiedź Pana Prezesa gabinetu niedostatecznie motywuje rozporządzenie Namiestnictwa o rozwiązaniu rady miejskiej, bo zarzucone jej przewinienia po części są przestarzałe, po części niesłusznie złożone na jej karb, po części też zgładzone nadaniem burmistrzowi orderu; a nadto, jeśliby wymagały jeszcze ekspiacji, mogłyby być zgładzone mniej surowymi przepisami ustaw, a nie rozwiązaniem. Mowca usiłuje przedstawić rozwiązanie jako zamach na autonomię gminną, obchodzący tysiące a tyśiące gmin, bez względu na narodowość, a szczerze takowego przekonania „Zjednoczonej lewicy“ chce udowodnić wzmianką, że stronnictwo to nie ze wszystkim zgadza się na postępowanie libereckiej zwierzchności miejskiej. Ponieważ regulamin nie dopuszcza wniosków w dyskusji nad odpowiedziami na interpelacye, a wczorajsza odpowiedź Pana Prezesa gabinetu jest niedostateczna, przeto przy innej sposobności postawi „Zjednoczona lewica“ wniosek o przedłożenie izbie materiałów dostatecznych do osądzenia rozporządzenia Namiestnictwa. (Hucne brawa z lewicy).

Pos. Zucker usiłuje przedstawić rozwiązanie libereckiej rady miejskiej jako jeden z owych kroków rządowych, którymi jedno stronnictwo zaszachowuje drugie; jedną narodowość podburza się prze-

ciw drugiej; przypomina Niemcom nie-nawistne zachowanie się ich względem Czechów, uniwiniając je zarazem do pewnego stopnia tem, że Niemcy nie przywykli jeszcze do poszanowania rozbudzonego od niedawna czeskiego poczucia narodowego; schleb- bia Niemcom frazesami, że nie tylko przeciw nim, lecz i bez nich rządzić nie można, tudzież, że Czesi radziby odzyskać swoje prawo polityczne, nie tylko nie przeciw Niemcom, lecz nawet przy pomocy Niemców, którzy w przyszłości sami mogliby pożądać swojej opozycji przeciw czeskiemu prawu politycznemu, gdy ono bez nich będzie zdobyte, gdy przeto Czesi dadzą im uczuć swoją przewagę. Obecnie Rząd wprawdzie stanowczo jeszcze oświadcza się przeciw czeskiemu prawu politycznemu, ale nastaną inne czasy. Węgrzy byli tyle mądrzy, że okazali się uprzejmymi Kroatom; a Czesi są co najmniej tyleż warci co Kroatci, Niemcy zaś powinni być tyleż mądrzy co Węgrzy. Mowca kończy wyrazem nadziei, że Niemcy wbrew Rządowi zawrą ugodę z Czechami. (Ręście oklaski z ław młodoczechów).

Pos. Prade (wiceburmistrz liberecki) po polemice przeciw wywodom Zucker'a, o ile one tyczyły się szczegółowo Libereca, oświadcza, że przeciw rozporządzeniu Namiestnictwa o rozwiązaniu rady miejskiej nie chwycono się rekursu do Ministerstwa dlatego, że rada jest przekonana, iż rozporządzenie to wydane zostało w porozumieniu z Ministerstwem. Mowca usiłuje po części zbić, po części upiększyć fakta zacytowane w odpowiedzi Pana Prezesa gabinetu.

Po niepospolicie długiej, bo drobiazgowej mowie tej, zabiera głos pos. Trojan, aby w równie długiej i tak samo drobiazgowej mowie wytknąć Niemcom czeskim wszystkie ich małe grzechy przeciw Czechom: bójki i demonstracye. Jedyny ważniejszy punkt mowy jest ten, że, dopóki Czesi stali poza Radą państwa, Niemcy starali się przywabić ich; a gdy rzeczywiście wstąpili, rozpoczęła się na dobre walka przeciw Czechom. Za to czyni mowca po części sam Rząd odpowiedzialnym i napomina go, aby zapobiegł zapanowaniu takich zasad, jakie w Liberecu tak głęboko już zapuściły korzenie.

Na tem przerwano dyskusję.

Pos. Sommeruga wnosi interpelacyę do Pana Prezesa gabinetu jako Ministra spraw wewnętrznych, w której z powodu mów mianych na pewnych zgromadzeniach wiedeńskich przez posłów Schneidera i Liechtensteina zapytuje, co Rząd myśli uczynić dla zatamowania agitacji antisemickich.

Pos. Hofmann wnosi interpelacyę do Pana Ministra skarbu, żądającą wniesienia projektu ustawy przeciw znowom, mającym na celu podrożenie artykułów użytku powszedniego.

Koniec posiedzenia o godzinie 4 minut 35. — Następne jutro.

Z WIEDNIA.

(Nowe dzieło z historii sztuki w Austro-Węgrzech. — Wiedeński obraz rodzajowy w pierwszej połowie stulecia. — Piotr Krafft. — Danhauser. — Waldmüller. — Gaumann).

W tych dniach wydano pierwsze odbitki nader zajmującego dzieła, które pod skromnym tytułem: „Kunstgeschichtliche Charakterbilder aus Oesterreich-Ungarn“, zawiera charakterystykę sztuki wszystkich ludów, żyjących pod berłem Najj. Cesarza Franciszka Józefa I.

Dzieło to wychodzi nakładem księgarza wiedeńskiej Akademii Umiejętności, F. Tempsky'ego, lecz subwencyonowane przez c. k. Ministerstwo oświaty, któremu też zawdzięczać należy jego powstanie.

J. E. Minister dr. Gautsch powziął myśl całego szeregu wydawnictw, mających na celu uzupełnienie wykształcenia szkolnego. Historią sztuki Austro-Węgier szereg ten się rozpoczyna.

Redakcyę dzieła tego, wydanego z wielkim sumptem i z niezwykłą starannością, objął dr. Albert Ilg, jeden z dyrektorów c. k. Muzeum dla historii sztuki. Materiał historyczny podzielono na ośm okresów, porucząc opracowanie każdego z nich autorowi, obeznanemu specjalnie z danym okresem.

Przeszło sto rysunków oryginalnych zdobi to wydawnictwo, które przekraczając ramy pierwotnie zakreślone, przedstawia się nie tylko jako popularne opracowanie historii sztuki Austro-Węgier, lecz jako dzieło systematyczne, w niektórych częściach nawet

źródłowe. Odnosi się to zwłaszcza do okresu stylu barocco, który w Wiedniu stworzył dzieła najokazalsze i najbardziej najharmonijne; i do wieku dziewiętnastego, w którym, stosownie do programu dzieła, przedstawić należało historię wiedeńskiej szkoły malarstwa, historię sztuki: węgierskiej, czeskiej i dzia- łalność artystów polskich, mieszkających w Galicji lub w Wiedniu.

Korzystając z materiałów, zebranych w pracy tej, pragnąłbym zapoznać koło czytelników polskich z oryginalnym i wdzięcznym okresem sztuki wiedeńskiej, który dziś, po przejściu szumnych czasów Makarty, coraz bardziej zwraca na siebie uwagę głębszych znawców sztuki.

Mam na myśli czasy rozkwitu wiedeńskiego obrazu rodzajowego w pierwszej połowie tego stulecia. Sztuka wiedeńska, przed powstaniem wiedeńskiego malarstwa rodzajowego, opierała się wyłącznie na importowanych kierunkach: na klasycyzmie, zainaugurowanym przez Winkelmanna, Mengra i Dawida, i na romantyzmie, wprowadzonym przez tak zwanych „Nazareńczyków“ niemieckich, Overbecka i Corneliusa. Była to sztuka wielka, heroiczna, lecz zimna i obca, nie mająca korzeni swych w duszy ludu. Nadto, pod wpływem ideałów spirytyzycznych, malarstwo to oddalało się coraz bardziej od farby, hołdując rysunkowi, skoszlawionemu w skutek fałszywego pojmowania przyrody i piękności ludzkiej.

Wiedeński obraz rodzajowy, rodzący się w pierwszych dziesiątkach tego stulecia, oznacza reakcyę przeciw panującej wówczas w akademii sztuce romantycznej. Miasto motywów odległych, obcych, malarze wiedeńscy zaczęli obierać motywa swoje, współczesne, odpowiadające umysłowej i moralnej atmosferze pokolenia. Folgując poczuciu artystycznemu ludu austriackiego, zaczęli zwracać uwagę na koloryt, doskona-

ląc technikę malarską i dobierając barwy żywych, ciepłych i harmonijnych.

Ojcem wiedeńskiego obrazu rodzajowego jest Piotr Krafft. Uczeń Davida nie mógł wziąć rozbratu ze sztuką wielką, aczkolwiek czuł chorobliwą kierunkową jej. Ideałem jego było tedy stworzenie zdrowego kierunku malarstwa historycznego. W tym celu zarzucił temata klasyczne i romantyczne i obierał temata współczesne. Słynne jego obrazy „Abschied des Landwehrmannes“ i „Heimkehr des Landwehrmannes aus den Befreiungskriegen“ miały przedstawiać ten nowy rodzaj „współczesnego obrazu historycznego“: tymczasem w tych kompozycjach, pełnych obserwacji życiowej, a jednak poetycznych, odznaczających się rzwaniem uczuciem i głębszą myślą przewodnią, artysta stworzył bezwiednie prototyp wiedeńskiego obrazu rodzajowego.

Atoli obrazy Krafft'a, zgodnie z zamiarem ich twórcy, mają rozmiary płócien historycznych. Figury o naturalnej wielkości niezgadają się z charakterem obrazu rodzajowego. Odczuli to następcy Krafft'a, którzy wytworzyli właściwą formę wiedeńskiego obrazu rodzajowego: Danhauser, Waldmüller, Ranftl, Fendi, Eybl, Gaumann.

Danhauser był synem stolarza wiedeńskiego, znał na wskroś lud wiedeński i sam przeżył był jego duchem. W pierwszych pracach swych „Das Kind und seine Welt“ i „Atelierscenen“ poprzestaje na odwierciedleniu szczerzej wesołości i serdecznego humoru Wiedeńczyków, przedstawiając obrazy z własnej młodości. Lecz już te bezpretensjonalne kompozycje są cykliczne i zdradzają dążność do stworzenia pewnej całości, opartej na dramatycznej myśli przewodniej. Na wyżynie rozwoju swego, Danhauser jest satyrykiem i moralistą ludowym, który wskazuje Wiedeńczykom wady ich i skutki zwykłego u nich prowadzenia życia, a zarazem

apostolem sprawiedliwości społecznej, uczącym pogardy dla samolubnego bogactwa, współczucia i litości dla ubogich. W galerii cesarskiej widzimy słynny obraz jego „Der Prasser“: ten otyły, mocno zarumieniony właściciel domu, siedzący u stołu obficie zastawionego, w towarzystwie wesołych kobiet, odpowiada dzisiejszemu jeszcze typowi beznamiętnego, używającego Wiedeńczyka. U stóp jego bawi się pies ulubiony, murzyn w bogatej liberyi znosi potrawy: w tym z otwartej werandy ogrodowej wchodzi stary żebrak, pokornie proszący o jałmużnę. Już ten jeden obraz, pełen zajmującej prawdy życiowej, pogłębiony myślą kontrastów społecznych, byłby arcydziełem sztuki rodzajowej: lecz głębszego pewnie znaczenia nabiera, skoro zestawimy go z drugim obrazem Danhausera „Die Klostersuppe“. Dobroczytni mnisi karmią żebraków, siedzących u stołu klasztorowego: na pierwszym planie spostrzegamy owego otyłego marnotrawcę w stroju żebrackim, spoglądającego smutnie na wiernego psa, który wraz z nim opuścił złocone pokoje i wraz z nim dziś żebrze. Woli on spoglądać w oczy tego zwierzęcia, aniżeli na sąsiada swego: bo sąsiadem tym jest ów stary żebrak, który niegdyś uczył mu przerwał, a naprzeciw siedzi murzyn, niegdyś jego lokaj. Jeżeli Horacy Walpole nazwał Hogartha Swiftem pędzla, to Danhausera nazwać możemy Raimundem pędzla. Czyż Raimund w licznych scenach swego „Marnotrawcy“ wypowiada więcej, aniżeli Danhauser w tych dwóch obrazach? Czyż nie opiera się na tej samej myśli przewodniej, czyż nie używa nawet tej samej postaci starego żebraka?

(Dokończenie nastąpi).

A. N.

(CLXXIX posiedzenie Izby poselskiej).

+ Wiedeń, 7 grudnia. (Koresp. Ga-
sety Lwowskiej).

Prezes Smolka zagaja posiedzenie
przy bardzo nielicznym udziale posłów o go-
dzinie 11 min. 20.

Na ławie rządowej PP. Ministrowie hr.
Taaffe, hr. Falkenhayn, bar. Gautsch, p. Za-
leski i dr. Steinbach.

Rząd wnosi projekt ustawy z postano-
wieniami dotyczącymi się konwersji galicyj-
skiego długu indemnizacyjnego. (Zobacz po-
niżej *Sprawy parlamentarne*).

Borszczowska reprezentacja powiatowa
petycjonuje o opust podatku gruntowego za
r. 1892 z powodu zupełnego nieurodzaju;
egzekutorowie podatkowi z Galicji petycjo-
nują o polepszenie ich położenia material-
nego.

Izba załatwia naprzód kilka petycji o
pomoc skarbową dla okolic dotkniętych nie-
dostatkami, między niemi wniesioną nieda-
wno petycję reprezentacji powiatu Husia-
tyńskiego. Stosownie do wniosku komisji bu-
dżetowej przekazano je Rządowi do ocenie-
nia i uwzględnienia.

W dalszym ciągu dyskusji nad odpo-
wiedzią Pana Prezesa gabinetu na interpe-
lacje w sprawie rozwiązania Rady miejskiej
w Liberecu zabiera głos pos. Bendel, któ-
ry przemawia w duchu wezwojących wywo-
dów pos. Russa, mianowicie także co do na-
ruszenia autonomii, którą w ogóle widzi na-
rązoną na wielkie niebezpieczeństwo, tak że
i prawica powinna wziąć sobie do serca
sprawę Libereca.

Pos. Masaryk liczbami statystycznymi
dowodzi, że od r. 1880 ani niemieczyna, ani
czeszczyzna nie postąpiła, że przeto niesłu-
sne są skargi Niemców na zachłanność cze-
ską i na propagowanie słowiańszczyzny przez
Rząd. Jak mało Rząd sprzyja czeszczyźnie,
świadczą same rubryki językowe w urzęd-
owej statystyce, w której język czeski nie
znajduje należytego uznania, bo jest podzie-
lony na trzy języki: czeski, morawski i sło-
wacki. Mowca protestuje przeciw tej tricho-
tomii językowej. Wszystkie skargi Niemców
złąd tylko pochodzą, że nie chcą przyznać
Słowianom równoprawności; sam Rząd w
odpowiedzi na interpelację Plenera stwierd-
ził terroryzm niemiecki. Mowca zapowiada,
że nie będzie pokoju w Czechach, dopóki
Niemcy nie zaprzestaną uciskać ludności
czeskiej tam, gdzie ona jest w mniejszości;
nie będzie pokoju na Morawie, dopóki tam-
tejsi Słowianie, stanowiący bardzo prze-
ważną większość ludności, nie otrzymają praw
swoich; nie będzie pokoju na Śląsku, do-
póki Czesi i Polacy tamtejsi uciskani będą
przez Niemców; a złąd też nie będzie po-
koju w Radzie Państwa i nie dojdzie się do
pożytecznej pracy, dopóki Niemcy nie zrzu-
kną się swoich uroszczeń nieprawych. Pos.
Plener w czasie ostatnim często mówił o u-
miarkowaniu lewicy, tymczasem lewica u-
stawicznie składa dowody wielkiego nieu-
miarkowania. Czesi nie chcą nikogo krzy-
wdzić w prawach, ale nie chcą też już po-
nosić krzywd znoszonych od dziesiątek lat.

Pos. Adamek dowodzi na przykła-
dach z Libereca, gdzie w szkole czeskiej są
nauczyciele nie umiejący po czesku, jak
Niemcy starają się wyrugować szkoły cze-
skie z miejscowości przeważnie niemieckich.
Dyskusję niniejszą uważa mowca za dowód,
że Niemcy w tych częściach Czech, w któ-
rych są w większości, nie chcą ścierpieć
praw ludności czeskiej, aby tem łatwiej prze-
prowadzić rozdział królestwa czeskiego.

Pos. Vasaty wywodzi, że nie srogi
ucisk, jaki znosi mniejszość czeska w Li-
berecu od Niemców, lecz dopiero skargi
stabszego stronnictwa niemieckiego na tero-
ryzm stronnictwa niemiecko-narodowego spro-
wadziły interwencję władz rządowych. Rząd
powinien był o wiele dawniej już zrobić po-
rządek w Liberecu. Mowca stawia Rząd
wobec wyboru między lewicą a prawicą.
Lewica chce hegemonii, prawica sprawiedli-
wości. Ktokolwiek austriackim mieni się mi-
nistrem, powinien Czechom i wszystkim in-
nym Słowianom nadać równe prawa z Niem-
cami.

Pos. Morre (Niemiec-narodowiec ze
Styryi) ubolewa, że cenny czas, który miał
być poświęcony budżetowi i innym ważnym
sprawom, zmarnowany jest na rozprawy li-
bereckie. Oby przywódcy walczących stron-
nictw zajął się raczej do nędznych chat i
przypomniał sobie prawdziwe potrzeby lu-
dności. Mowca odwołuje się do poczucia
obowiązku w Izbie i zaleca wrócić do prac
pożytecznych.

Pos. Luëger zaznacza, że z mów wy-
głoszonych przez obie strony wojujące mo-
żna dojść do wniosku, iż w Austrii nie
ma już prawa. O rzeczy samej powtarza
mowca dawniej już wypowiedziane zdanie
swe, że rozwiązanie rady miejskiej w Liberecu
stało się nie w obronie Czechów, lecz dla
przysłuszenia się stronnictwu Plenera prze-
ciw Niemcom-narodowcom. Co się tyczy
walki między Niemcami a Czechami, jest
ona niegodna obu narodów cywilizowanych.

Podeczas gdy tutaj spory się toczą, nędra
czystości na pamiętkę ukazania się Niepo-
kalanej Dziewicy w Lourdes, ofiaruje Sto-
warzyszenie młodzieży rzymskiej Niepokala-
nego Poczęcia Ojcu św. album, w którym
będą zamieszczone modlitwy, odprowadzane w
czasie przygotowania do jubileuszu i modli-
twy o życie i pomyślność dla Ojca św. —
Pontyfikalne audyencye dla rozmaitych grup
pielgrzymki włoskiej są stanowczo wyzna-
czone na dwa pierwsze dni wielkiego postu,
na 16 lub 17 lutego. — W dniu 18 lutego
prezydium stałego komitetu dla kongresów
katolickich we Włoszech i komisja centralna
dla uroczystości jubileuszowych; złożą Ojcu
św. dar miłości synowskiej, zebrany jako
ofiara na Mszę św., którą Papież odprawi u
św. Piotra w dniu 19 lutego, w 50-letnią
rocznicę swego święcenia biskupiego. — W
dniu 20 lutego, w rocznicę wyboru Leona
XIII na Stolicę apostolską, zostanie odspie-
wane uroczyste *Te Deum* u św. Jana Late-
rańskiego. Hymn ten zostanie również od-
spiewany w bazylice Watykańskiej w dniu 3
marca, jako w rocznicę koronacji Ojca św.
i w bazylice Najświętszej Panny Maryi Wię-
kszej w dniu 11 kwietnia, w uroczystość Pa-
trona Leona XIII. — Uroczystości kościel-
ne w bazylice św. Wawrzyńca *in Panisper-
na*, gdzie Leon XIII otrzymał św. biskupie,
są wyznaczone na dni 21, 22 i 23 lutego;
tam też za staraniem centralnej komisji wy-
konawczej, przystąpi w dniu 26 lutego 100
stareców wyposażonych w nowe ubrania, do
stołu Pańskiego, by się modlić na intencję
Ojca św., poczem zostaną zaproszeni na ucztę,
a przy uroczystości tej usługiwać im będą panowie
i panie ze świata arystokratycznego. — W
ciągu lutego także odbędzie się w kościele
św. Dwunastu Apostołów uroczyste po-
święcenie akademickie. Dla pielgrzymek zagra-
nicznych jubileusz trwać będzie do końca
1893 r. Centralna komisja wykonawcza w
porozumieniu z swym prezesem honorowym,
kardynałem Parochem wyznaczy dni, w któ-
rych Ojciec św. przyjmie pielgrzymki roz-
maitych krajów jakoteż deputacje katoli-
ckich stowarzyszeń w Rzymie.

Koniec posiedzenia o godz. 4 1/2. — Na-
stępne w piątek.

Sprawy parlamentarne.

(Gl.) Na środowym posiedzeniu Izby
poselskiej Rząd wniósł projekt ustawy, upo-
ważniającej go do zmienienia, w porozumie-
niu z galicyjską reprezentacją krajową,
umowy z roku 1890, w sprawie indemniza-
cyjnej, a to z okoliczności uchwalonej przez
Sejm konwersji niewylosowanych jeszcze
obligacji indemnizacyjnych. Rząd uważa
konwersję tę za korzystną dla skonsolido-
wania finansów krajowych, ale mniema, że
przy sposobności konwersji powinno nastą-
pić ostateczne rozrachowanie się między
Państwem a krajem co do wzajemnych zo-
bowiązań, a to sposobem zeskontowania ich
na dzień 1-go stycznia 1893. Zachodzi więc
pytanie, jakie są te zobowiązania, i jaką one
przedstawiają wartość w dniu rzeczonym.
W obrachunku tym ważną odgrywa rolę
eskontowa stopa procentowa, bo im wyższą
przyjmie się stopę eskontową, tem mniejsza
będzie w dniu 1-go stycznia r. 1893 war-
tość zobowiązań, sięgających w przyszłość.
Rząd mniema, że trzeba jako stopę eskon-
tową przyjąć 5 od sta na rok, i motywuje
to tem, iż w podobnych dawniejszych trans-
akcjach z innymi krajami także przyjęto
stopę eskontową. Otóż wedle takiego obra-
chunku, zobowiązanie Państwa co do wypła-
cenia krajowi 10,500.000 zł. w latach 1893
do 1897 włącznie, obniża się na 9,355.136 zł.
48 ct.; drugie zaś zobowiązanie skarbu, t. j.
wypłaci krajowi w tychże latach i w ta-
kichże ratach sumę 1,625.000 zł. sposo-
bem zaliczki bezprocentowej, obniża się na
1,447.818 zł. 74 ct.; razem przeto zobowią-
zania Państwa, w sumie 12,125.000 zł. re-
prezentują w dniu 1-go stycznia roku 1893
wartość 10,802.955 zł. 22 ct. Natomiast zo-
bowiązania kraju, czyniące sumę 6,275.000
zł., którą kraj spłacił ma Państwu w la-
tach 1899 do 1904, w różnych ratach kwar-
talnych, płatnych *decursive*, obniża się na
4,170.006 zł. 65 ct. Państwo przeto, wedle
takiego rozrachowania, ma wypłacić krajowi
począwszy od dnia 1-go stycznia roku 1893,
sumę 6,632.948 zł. 57 ct. w 20-tu ratach
kwartalnych, w latach 1893 do 1897, po
372.234 zł., licząc z 5-pr. odsetkami, —
poczem ustają wszelkie wzajemne zobowią-
zania. Skutkiem tego budżet Państwa w la-
tach 1893 do 1897 włącznie, polepszy się
o 936.064 zł. 80 ct. rocznie, kraj zaś po-
zbędzie się swojego przyszłego długu u
skarbu Państwa. Po konwersji nowe obliga-
cje indemnizacyjne będą wolne od podatku
dochodowego, ale kraj ma poręczyć skarbo-
wi w całości podatek dochodowy od tera-
źniejszych obligacji niewylosowanych.

W komisji budżetowej dep.
Lupul poruszył sprawę założenia fabryki ty-
toniu na Bukowinie. P. Minister Steinbach
oświadczył, że nie widzi potrzeby takiej fa-
bryki, albowiem tuż u granicy Bukowiny —
w Zabłotowie — istnieje fabryka tytoniu i
zaspokaja w zupełności potrzeby ludności
bukowińskiej.

Ta sama komisja przyjęła bez zmiany
przedłożenie rządowe co do uzyskania fun-
duszów na objęcie na własność skarbu sieci
telegraficznych we Lwowie, Bielsku-
Białej, Czerniowcach, Gracu, Pradze,
Tryjeście, Pilźnie, Liberecu, Bernie i Linu.

Z Watykanu.

(Program uroczystości jubileuszowych Papieża
Leona XIII. — Przyszły konsystorz i kandy-
daci do purpury. — Stan zdrowia Ojca św. —
Treść Jego najbliższej allocucyi).

Ojciec św. zatwierdził już program u-
roczystości, które odbędą się w Rzymie w
roku przyszłym z powodu Jego biskupiego
jubileuszu. Według tego programu, jako przy-
gotowanie, odbędzie się w ostatnich trzech
dniach grudnia 1892 w kościele *del Gesù*
uroczyste nabożeństwo z okolicznościowymi
kazaniami, które wygłosi jezuita O. Kajetan
Zocchi. W dzień Trzech Króli Ojciec św.
przyjmować będzie hołd dzieci rzymskich
(*Omaggio degli innocenti*), w końcu zaś sty-
cznia 1893 centralna komisja wykonawcza
jubileuszu przedłoży Ojcu św. hołd katoli-
ckich uczonych włoskich (*Omaggio scientifico*),
który uczeni ci składają na wezwania To-
warzystwa dla nauk społecznych założonego
w Rzymie pod wezwaniem świętego Seba-

stjana. — W dniu 11 lutego z okazji uro-
czystości na pamiętkę ukazania się Niepo-
kalanej Dziewicy w Lourdes, ofiaruje Sto-
warzyszenie młodzieży rzymskiej Niepokala-
nego Poczęcia Ojcu św. album, w którym
będą zamieszczone modlitwy, odprowadzane w
czasie przygotowania do jubileuszu i modli-
twy o życie i pomyślność dla Ojca św. —
Pontyfikalne audyencye dla rozmaitych grup
pielgrzymki włoskiej są stanowczo wyzna-
czone na dwa pierwsze dni wielkiego postu,
na 16 lub 17 lutego. — W dniu 18 lutego
prezydium stałego komitetu dla kongresów
katolickich we Włoszech i komisja centralna
dla uroczystości jubileuszowych; złożą Ojcu
św. dar miłości synowskiej, zebrany jako
ofiara na Mszę św., którą Papież odprawi u
św. Piotra w dniu 19 lutego, w 50-letnią
rocznicę swego święcenia biskupiego. — W
dniu 20 lutego, w rocznicę wyboru Leona
XIII na Stolicę apostolską, zostanie odspie-
wane uroczyste *Te Deum* u św. Jana Late-
rańskiego. Hymn ten zostanie również od-
spiewany w bazylice Watykańskiej w dniu 3
marca, jako w rocznicę koronacji Ojca św.
i w bazylice Najświętszej Panny Maryi Wię-
kszej w dniu 11 kwietnia, w uroczystość Pa-
trona Leona XIII. — Uroczystości kościel-
ne w bazylice św. Wawrzyńca *in Panisper-
na*, gdzie Leon XIII otrzymał św. biskupie,
są wyznaczone na dni 21, 22 i 23 lutego;
tam też za staraniem centralnej komisji wy-
konawczej, przystąpi w dniu 26 lutego 100
stareców wyposażonych w nowe ubrania, do
stołu Pańskiego, by się modlić na intencję
Ojca św., poczem zostaną zaproszeni na ucztę,
a przy uroczystości tej usługiwać im będą panowie
i panie ze świata arystokratycznego. — W
ciągu lutego także odbędzie się w kościele
św. Dwunastu Apostołów uroczyste po-
święcenie akademickie. Dla pielgrzymek zagra-
nicznych jubileusz trwać będzie do końca
1893 r. Centralna komisja wykonawcza w
porozumieniu z swym prezesem honorowym,
kardynałem Parochem wyznaczy dni, w któ-
rych Ojciec św. przyjmie pielgrzymki roz-
maitych krajów jakoteż deputacje katoli-
ckich stowarzyszeń w Rzymie.

Watykański korespondent *Pol. Corresp.*
donosi, że lista kardynałów, którzy mają być
zamianowani na najbliższym konsystorzu, nie
została jeszcze stanowczo ułożoną. Jeżeli
jednak nie zajdą nieprzewidziane zmiany,
następujący książęta Kościoła mają otrzy-
mać purpurę: dla Austro-Węgier prymas
Węgier Vaszary; dla Niemiec książę-biskup
wrocławski dr. Kopp i arcybiskup koloński
Krementz; dla Francji msgr Thomas, arcy-
biskup z Rouen i msgr Meignan, arcybiskup
z Tours; dla Anglii msgr Vaughan, arcybi-
skup westminsterski. Z prałatów włoskich
mają zostać kardynałami: msgr di Pietro,
nuncyusz w Madrycie, msgr Galimberti, nu-
ncyusz w Wiedniu, msgr Persico, sekretarz
kongregacji *de propaganda fide* i msgr Mo-
cenni, papieski podsekretarz stanu. Zami-
nowanie jeszcze jednego kardynała, w miej-
sce zmarłego ks. Lavigierie, nastąpi dopiero
na późniejszym konsystorzu.

Ten sam korespondent watykański za-
pewnia także, iż stan zdrowia Ojca św. jest
tak zadowalniający, jak tylko pozwala na to
podeszły wiek Głowy Kościoła katolickiego.
Papież Leon XIII liczy, jak wiadomo, 83 lat
życia. Wszystko zdaje się zapowiadać — mówi
korespondent — iż Ojciec św. będzie mógł
obchodzić niedaleki już swój jubileusz bi-
skupi z tą samą świeżością fizyczną i umy-
słową, z jaką obchodził jubileusz, który od-
był się przed czterema laty.

Papież zajęty jest obecnie wypracowa-
niem allocucyi, jaką zamierza wygłosić na naj-
bliższym konsystorzu. O ile dotychczas wia-
domo co do prawdopodobnej treści tej allo-
cucyi, omówi w niej Ojciec św. liczne ma-
nifestacje z powodu Jego jubileuszu bisku-
piego i położenie Kościoła w rozmaitych kra-
jach, a w szczególności we Włoszech.

Z Petersburga.

(Sprawa rosyjsko-niemieckich rokowań handlo-
wych. — Podatek od mieszkań. — Nowe ogra-
niczenie żydów).

Journal de St. Petersburg pisze: Pra-
sa niemiecka ma pretensję do rządu ro-
syjskiego, że ten przewlekła umyślnie roko-
wania rosyjsko-niemieckie w sprawie trak-
tatu handlowego. Otóż dane poniższe wy-
kazują, o ile są uzasadnione te zarzuty. Po
przedwstępnych porozumieniach, oba rządy
wymieniły w tym przedmiocie następujące
dokumenty:

- 1) W listopadzie roku 1891 wysłała ze
strony Rosyji propozycja przystąpienia do
układów handlowych;
- 2) w lutym r. 1892 Niemcy odpowie-
działy;
- 3) w marcu zachorował pan Wysznie-
gradzki; nominacja nowego ministra skarbu
nastąpiła dopiero w sierpniu, lecz mimo to
Rosyja już w lipcu wysłała memoriał do
Niemiec;
- 4) rząd niemiecki odpowiedział na ten
memoriał w sierpniu;

5) Rosyja odpowiedziała na notę nie-
miecką w listopadzie r. b., ponieważ nowy
minister skarbu potrzebował czasu na zapo-
znanie się z daną sprawą.

Na ostatni ten memoriał Rosyja nie
otrzymała dotąd odpowiedzi.

„Zestawienie dat — kończy organ ofi-
cjalny — dowodzi najlepiej bezpodstawności
zarzutów ze strony prasy niemieckiej“.

Radzie państwa przedłożono projekt
podatku od mieszkań. Do pierwszej grupy
miast, opłacających najwyższy podatek od
mieszkań, zaliczono: Petersburg, Moskwę i
Warszawę; do drugiej grupy: Wilno, Gat-
czyn, Kazań, Kisziniew, Kijów, Kronsztadt,
Łódź, Niżnij Nowgorod, Odesę, Rygę, Sa-
ratow i Cherson. Do grupy trzeciej zaliczo-
nych zostało 76 miast gubernialnych i więk-
szych powiatowych, a między niemi: Ber-
dyczów, Borysów, Białystok, Witebsk, Gro-
dno, Dorpat, Żytomierz, Kalisz, Kowno,
Libawę, Lublin, Mińsk, Mitawę, Smoleńsk;
grupa czwarta obejmuje 136 miast, o lu-
dności od 10 do 30 tysięcy głów; zaś gru-
pa piąta, miasta o ludności, nie przenoszą-
cej 10 000 mieszkańców.

Według doniesienia *St. Pet. Herolda*,
ministerstwo spraw wewnętrznych rozpozna-
je projekt ustawy, zabraniającej żydom
utrzymywania lombardów.

Cholera.

W sprawie cholery otrzymał Wydział
krajowy od c. k. Prezydium Namiestnictwa
następującą odezwę:

Rozporządzeniem z dnia 8 b. m. L.
53.961, ogłoszonym w dzienniku rozporzą-
dzeń dla poczty i telegrafów zarządził c. k.
Ministerstwo handlu, że w myśl postano-
wień §. 2. ustęp b punkt 6 rozporządzenia
ministra z dnia 17 października 1869
L. 17.900 (Dz. u. p. Nr. 159) należy uwa-
żać doniesienia telegraficzne, czynione wła-
dzom politycznym o wzbudzających podejrze-
nie cholery wypadkach zastąpienia lub
śmierci (o wybuchu cholery) jako wolne od
opłaty telegramy służbowe, bez różnicy, czy
te doniesienia pochodzą od c. k. władz lub
od naczelników gmin, lekarzy, komend żan-
darmeryi i innych publicznych organów, od
stacji kolejowych lub wreszcie od osób pry-
watnych. Stacje telegraficzne winne jednak
przy przyjmowaniu takich telegramów zwa-
żać na to, by owe doniesienia ograniczano
do niezbędnie potrzebnych rozmiarów.

Postanowienie c. k. Ministerstwa han-
dlu, zawarte w powyższej odezwie, zakumu-
nikował Wydział krajowy wszystkim Wy-
działom powiatowym celem dalszego rozpo-
wszechnienia.

W Kociubińskich, powiatu husiatyń-
skiego sprawdzono jeden wypadek cholery
o lekkim przebiegu u 12-letniej córki zaro-
bnika Ołeny Młodziłowskiej.

Zresztą nie zaszły żadne zmiany.

Prezes komisji epidemicznej w Buda-
peszcie ogłosił pod d. 7 b. m. następujące
obwieszczenie: Na podstawie dzisiejszego
sprawozdania naczelnego fizyka należy uwa-
żać epidemię cholery w Budapeszcie za wy-
gasłą.

Wedle urzędowego biuletynu z d. 4
b. m. zachorowało w Warszawie na cholere
osób 3, wyzdrowiała 1, nie umarł nikt, po-
zostało chorych 15.

W gubernii siedleckiej d. 3 b. m. za-
chorowała jedna osoba, wyzdrowiała 3,
zmarła 3, pozostaje chorych obecnie 18
osób.

W czasie od 18 do 25 z. m., w dzie-
sięciu powiatach gubernii podolskiej, w 144
zarazonych miejscowościach zachorowało na
cholere 864 osób; z tych, oraz z pomiędzy
pozostałych z przed 18 z. m. chorych, umarło
318, wyzdrowiało 525 i pozostało chorych
550. W ogóle od chwili pojawienia się epi-
demii w gub. podolskiej do 25 z. m. zachor-
owało 3.815, wyzdrowiało 1.882, umarło
1.384 osób.

Prezes regencji poznańskiej donosi, że
zniósł już wszystkie zarządzane z powodu
niebezpieczeństwa cholery na granicy ro-
syjskiej środki zaradcze, dotyczące utrudnie-
nia komunikacji nadgranicznej i stacji le-
karskich, ponieważ nadechodzące z Rosyji i
Królestwa wiadomości stwierdzają stałe wy-
gasanie cholery i skutkiem nastania zimnej
pory nie ma na razie niebezpieczeństwa za-
wleczenia cholery do Księstwa. Rozporzą-
dzenie to nie dotyczy wszakże istniejącego
na mocy uchwały ministerswa zakazu dowa-
zu bielizny, szmat, owoców, świeżych jarzyn,
masła i sera.

Z Belgradu telegrafują: W ostatnich
dwóch tygodniach nie zaszędł tutaj ani je-
den wypadek cholery. Również wśród robo-
tników, zatrudnionych przy pracy około że-
laznej Bramy nie zapadł nikt na epidemię
od 29 listopada.

Lwów, 9 grudnia.

— **Najd. Arcyksiążę Leopold Salva-**tor, przybył wczoraj z Horodenki do Kołomyi o godz. 12 w południe i zabawił tam do godz. 5 po południu, przyjąwszy obiad w mezaży oficerskiej. O godzinie 5 po południu odprowadzony przez cały korpus oficerski i miejscowego p. Starostę, wyjechał Jego ces. i król. Wysokość do Lwowa i powrócił tu wczoraj wieczorem.

— **Wenta gospodarska.** Otrzymujemy następujące pismo: Wenta gospodarska na „Dom pracy” zamierzam urządzić w sali Sokoła dnia 21 grudnia. Ośmielam się polecić ją gorąco każdemu z Wasz, którzy mają do czynienia z tem. — Zwierzyna, drób, ryby, masło, ser, wszystko wchodzi w zakres wenty gospodarskiej i każdy dar najmniejszy w imieniu ubogich z serdeczną wdzięcznością przyjętym zostanie. Dary odbierane będą w pałacu Namieśnikowskim między 15 a 18 grudnia b. r.

Marya Badeniowa.

— **Hr. Antoni Golejewski,** poseł na Sejm krajowy i dyrektor Towarzystwa kredytowego, od dłuższego czasu tknięty kataraktą, dzięki szczęśliwie przez dr. Machekę, znakomitego okulisty, dokonanej operacji, przychodzi do zdrowia i odzyskał już wzrok zupełnie.

— **Wybory do Rady miejskiej.** Wczoraj po południu odbyło się w sali ratuszowej drugie posiedzenie komitetu obywatelskiego w sprawie wyborów do Rady miejskiej. Przewodził prof. Julian Zacharyewicz. Przedewszystkiem w miejsce czterech ustępujących członków komitetu pp.: Drexlera, Kosteckiego, Siedleckiego i Stachewicza, wybrano pp.: Wacława Grabińskiego, Marcina Müllera, B. Mikulińskiego i Edwarda Heppego.

Następnie sprawozdawca wybranej *ad hoc* na poprzednim posiedzeniu komisji, dr. Małachowski, przedstawił propozycję co do składu komitetu ścisłego, który ma się zająć ułożeniem listy przyszłej Rady. Dr. M. podniósł, że propozycja ta uwzględnia wszystkie istniejące stronnictwa, które przy ostatnich wyborach w akcyi brały udział. Do komitetu ścisłego zaproponował dr. Małachowski pp.: Bardasza Ferdynanda, Byka Emila, Ciuchieńskiego Stanisława, Czapczyńskiego Piotra, Czerny'ego Antoniego, Czyżewicza Adama, Duniewicza Edmunda, Dzikowskiego Alfreda, Dziędzielewicza Antoniego, Getritza Aleksandra, Grabińskiego Wacława, Grossa Ferdynanda, Gryzieckiego Feliksa, Janowskiego Józefa, Kędzińskiego Zygmunta, Klimowicza Jana, Kochanowskiego Andrzeja, Kordysa Franciszka, Löwensteina Natana, Machajskiego Edwarda, Małackiego Antoniego, Mikulińskiego Bolesława, Piepsa Jakóba, Radziszewskiego Bronisława, Rawera Karola, Romanowicza Tadeusza, Sawczaka Damiana, Schayera Karola, Syroczyńskiego Leona, Weigla Józefa.

Nad tą propozycją wywiązała się dłuższa dyskusja, poczem przystąpiono do głosowania, w którym wzięło udział 77 członków, i proponowany skład komitetu ścisłego przyjęto bez zmiany, znaczną większością.

Do komisji, która ma się zająć sprawą regulaminu wyborczego, wybrano pp.: dr. W. Dulebę, Wł. Gubrynowicza, dr. M. Greka, Teofila Merunowicza i dr. P. Stebelskiego.

W końcu, po dłuższej dyskusji, uchwalono następujące wnioski, zaproponowane przez dra Greka, z poprawkami dra Löwensteina i dra Herschmana:

1. Komitet ścisły jest obowiązany przedłożyć listę 100 radnych komitetowi pełniejszemu na 10 dni przed wybrami.

2. Komitet pełny będzie balotował nazwiska przedłożone, a to na wniosek 15 członków.

— **Reklamaeje** w sprawie listy wyborców do wyboru Rady miejskiej przyjmuje się od dnia 11 do włącznie 24go grudnia b. r. w prezydyum magistratu od godziny 9 rano do godziny 2 z południa i od 4 do 7 wieczorem.

— **Budżet miejski.** Komisja budżetowa Rady miejskiej opracowuje obecnie projekt budżetu gminy na rok przyszły. Suma wydatków budżetu zwykłego, według obliczeń magistratu, wynosi 1,567,414 zł., dochodów 1,194,721 zł., tak, że niedobór przedstawia cyfrę 372,693 zł. Na pokrycie tego niedoboru proponuje magistrat podwyższenie dodatków do podatków bezpośrednich w najniższych kategoriach o 2 proc., a w wyższych o 10 proc. Kto n. p. płacił dotąd dodatkowi domowemu-czynszowemu 3 proc., musiałby płać 5 proc. i t. d. Mimo to nie znajdzie jeszcze pokrycia suma około 192,000 zł. i będzie musiała być pokryta bądź pozostałością z zaciągniętej własnie pożyczki (300,000 zł.), bądź z należności za koszaży wojskowe, bądź z nadwyżek dzierżawy dochodów niestających, bądź wreszcie z oszczędności spodziewanych. Nadzwyczajne wydatki przedstawiają cyfrę 1,515,000 zł. Obejmują one budowle rozmaite i inwestycje. Na pokrycie tych wydatków ma wpłynąć 125,000 zł. od Kasy oszczędności, tytułem zwrotu kosztów budowy c. k. Szkoły przemysłowej, będącej wspólną fundacją gminy i galicyjskiej Kasy oszczędności. Niepokrytych pozostaje 1,390,000 zł. i na to ma być zaciągnięta nowa pożyczka półtoramilionowa.

— **Wystawa krajowa.** Posiedzenie sekcji XXIII wystawy krajowej (dziennikarstwo, literatura etc.) odbyło się we środę pod przewodnictwem ks. Adama Sapiehy. Na wniosek dra Ostaszewskiego-Barańskiego powołano do prezydium pp. dra Kubalę, jako przewodniczącego, dra Adama Asnyka, jako zastępcę przewodniczącego, Wł. Bełę, jako referenta, Amborskiego, jako sekretarza. Następnie powołano na koreferentów pp.: Platona Kosteckiego (dziennikarstwo), Gubrynowicza (księgarstwo), Getritza (introligatorstwo), Trzemeskiego (fotografia, reprodukcja), Neumanna (druk, litografia).

Koreferenci zbiórą się na posiedzenie dnia 17 grudnia.

Ks. Sapieha poruszył sprawę obszerne-go katalogu (*catalogue raisonné*) który ma streścić całą działalność komitetu i podjętą przez komitet pracę. Myśl tę przyjęto aplauzem. Następnie kooptowano do komitetu jako członków: pp. dra Balzera, dra Romana Pilata, Wiślockiego, Estreichera, Mycielskiego, ks. Morawskiego, nadto redaktorów pism ludowych i profesjonalnych.

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej w Starem mieście z grupy większej posiadłości rozpisany został na dzień 17 stycznia 1893.

Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowym o godzinie 11 w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. starostwo.

— **Walne zgromadzenie** członków „Towarzystwa dla rozwoju i upiększenia miasta Lwowa” odbędzie się w dalszym ciągu we wtorek, dnia 13 b. m. o godzinie 7 wieczorem w wielkiej sali ratuszowej, na które komitet wykonawczy wszystkich członków z tem uwiadomieniem zaprasza, że imienny spis członków Towarzystwa wraz z listą kandydatów do wydziału i komisji rewizyjnej, pod osobistym adresem każdego z pp. członków rozesłany już został.

Ze względu na doniosłość wyborów i innych uchwał na tem walnem zebraniu zapasę mających, zaprasza się członków do licznego udziału, zaś wszystkich, celom Towarzystwa przychylnych, którzy na liście członków dotąd wpisanii nie są, o wczesne ustne lub pisemne zgłoszenia, które i nadal przyjmuje p. Leon Herzmanek w tymczasowej kancelarii ul. Zimorowicza 1. 3, lub przed rozpoczęciem walnego zebrania u wstępu na salę.

— **Towarzystwo kupców i młodzieży handlowej** święciło wczoraj niezwykle piękną uroczystość poświęcenia własnego domu przy ul. Czarnieckiego, ozdobionego statua Matki Boskiej, Patronki Stowarzyszenia. Uroczystość rozpoczęła się w południe w nowym lokalu, który poświęcił ks. Arcybiskup Issakowicz w obecności najwybitniejszych reprezentantów tutejszych chrześcijańskich sfer kupieckich, członków Rady miejskiej, Izby handlowej, grona pań i młodzieży handlowej.

Przed właściwą ceremonią poświęcenia przemówiła do zgromadzonych pani Julianowa Schayerowa imieniem pań w te słowa:

„Ze skromnych datków, skromnym darem, przyczyniamy się do dzisiejszej uroczystości. Jako matronki członków Stowarzyszenia ofiarujemy Stowarzyszeniu statua „Niepokalanie Poczętej Boga Rodzicy.” W ciężkich chwilach dziejowych, wśród kul szwedzkich, strzał tatarskich i najazdów moskiewskich, broniła Boga Rodzica drogą ojczyznę naszą od ostatecznego upadku. Wojownicy nasi z pieśnią do Boga Rodzicy spieszyli zasłaniać pierściami swemi kraj w chwilach najazdu — niechajże teraz w pracy pokojowej dla dobra ojczyzny ostaną ta Boga Rodzica najświętsza swą opieką to Stowarzyszenie, tak, jak go od lat dwustu dziewiętnastu osłaniała. Oddajemy więc naszą statua z życzeniem: „Niech Bóg błogosławi temu domowi i temu Stowarzyszeniu.”

Piękna ta przemowa wywarła od razu podniosłe wrażenie, które spotęgowało się jeszcze, gdy dyrektor Stowarzyszenia p. Stanisław Markiewicz podziękował paniom za ich dar, i gdy następnie zabrał głos ks. Arcybiskup Issakowicz, który porównując słowy przemówi do zgromadzonych, zwołując ich ażeby postępowali zawsze prawdziwie po chrześcijańsku i aby zaszczyt przynosili polskiemu kupiectwu i handlowi. Zwracając się do młodzieży wezwał ją, ażeby odznaczała się skromnością, zaletami charakteru i prawością postępowania. Wreszcie wezwał pryncypałów do ścisłego przestrzegania święcenia niedziel i świąt.

Chór Stowarzyszenia odśpiewał *Veni Creator*, i wtedy nastąpił właściwy akt poświęcenia, poczem zebrani zasiadli do wspólnej uczty, podczas której wniesiono cały szereg pięknych toastów. Przemawiali mianowicie ks. Arcybiskup Issakowicz pp. Markiewicz, Jahl, Platon Kostecki, Bardasz i prof. Marconi, twórca wspomnianej statuy. W czasie uczty odczytano nadto akt fundacyjny własnego domu. Opiewa on jak następuje:

„Na wieczną rzeczy pamiątkę! My, niżej podpisani, zgromadziwszy się w dwusetną dziewiętnastą rocznicę założenia naszego Stowarzyszenia, aby poświęcić dom, nabyty na własność Stowarzyszenia, spisujemy ku uczczeniu tego doniosłego zdarzenia akt następujący:

„Działo się we Lwowie, w dniu 8 grudnia 1892 roku, za panowania Najmilszejszego

go Cesarza i Króla Franciszka Józefa I, który troskliwą opieką narodowość naszą otoczył raczył. Dyrekcya Stowarzyszenia wzajemnej pomocy kupców i młodzieży handlowej we Lwowie, a mianowicie p. Stanisław Markiewicz, kupiec, obywatel i radny m. Lwowa jako dyrektor, p. Julian Schayer, kupiec i obywatel m. Lwowa, jako zastępca dyrektora, p. Erazm Jahl, pomocnik handlowy, jako pierwszy senior i p. Ignacy Szeer jako drugi senior, idąc za wnioskiem p. Juliana Schayera, nabyli na własność Stowarzyszenia za kwotę 48,500 zł. dom we Lwowie przy ul. Czarnieckiego pod liczbą konskrypcyjną 869 1/2.

„Po nabyciu tego domu, zachęczone przez panią Maryę z Boczkowskich Julianową Schayerową, zgromadziły się panie, żony członków Stowarzyszenia i z ofiar, między sobą zebranych, zakupiły statua „Niepokalanie poczętej Boga Rodzicy”, która najświętszą swą opieką Stowarzyszenie nasze od lat 219 otacza i ofiarowały nam tak wną na własność do umieszczenia na zewnętrznej fasadzie zakupionego domu.

„Przyjmując z wdzięcznością tę ofiarę z cnych niewiast naszych, polecamy rozwój naszego Stowarzyszenia dalszej opiece Niepokalanie poczętej Bogarodzicy, tej naszej Królowej polskiej, która i cały naród w ciężkich chwilach przetrwania swem orędownictwem od ostatecznych klęsk i nieszczęść ochroniła. Statua, wykonana z kamienia jankowskiego z Królestwa Polskiego, dwumetrowej wysokości, wyszła z pod dłuta p. Leonarda Marconiego, artysty-rzeźbiarza i profesora tutejszej szkoły politechnicznej. Aktu poświęcenia domu i statuy raczył dokonać JE. przew. ks. Izaak Issakowicz, arcybiskup obrządku orm. kat., w obec licznego zgromadzenia członków, protektorów i protektorek Stowarzyszenia. Oby uroczystość dzisiejsza była dla następów przykładem i zachętą do ofiarnej i wytrwałej pracy dla dobra Stowarzyszenia i całego narodu.”

Karta tytułowa tego aktu wykonana została przez artystę-malarza Stan. Dębickiego. Akt podpisali wszyscy zgromadzeni. Uroczystość cała odbyła się z wielką powagą i zapisała się w pamięci obecnych bardzo podniosłym wrażeniem.

Wieczorem odbył się w lokalnościach Stowarzyszenia wieczerok muzykalny, którym kierował p. Maryan Signio, a w czasie kolacyi odczytano długi szereg telegramów gratulacyjnych od bratnich Stowarzyszeń z całego kraju, ze Szlaska, Bukowiny i t. d.

— **Towarzystwo nauczycieli** szkół wyższych odbędzie posiedzenie jutro, w sobotę o godz. 6 wieczorem, w sali fizykalnej Szkoły realnej Porządek obrad: 1. O wychowawczem zadaniu szkół średnich; referent prof. Michał Litwiński. 2. Luźne pogadanki pedagogiczne i dydaktyczne.

— **„Sokoł”** w Rzeszowie, urządza w niedzielę, d. 13 b. m., wieczerok muzykalny, pod kierownictwem p. J. Czubskiego i przy udziale orkiestry 40 pułku piechoty. Dochód z wieczorku przeznaczony na fundusz budowy gmachu „Sokoła” w Rzeszowie.

— **Wieczerok humorystyczny** „Klubu pocztowego”, odbędzie się we czwartek, dnia 15, a nie d. 10 b. m., jak pierwotnie zapowiedziano.

— **Z dachu domu** pod l. 69 przy ul. Gródeckiej, spadł onegdaj przy zgartywaniu śniegu, 17-letni Franciszek Kuźma i nadwyrężył sobie rękę tak silnie, że musiano go odstawić do szpitala.

— **Z obserwatorium c. k. Szkoły** Politechnicznej we Lwowie, dnia 9 grudnia 1892. Barometru idzie w górę.

W ubiegłych 2 dobach, licząc od godziny 12 w południe dnia 7go grudnia do 12 w południe dnia 9go grudnia b. r., mieliśmy wiatr od kierunku południ-zachodni, co do siły silny (4—5), niebo zachmurzone, a powietrze bardzo wilgotne (— dro. wilgot. względ.) opad, śnieg; wysokość opadu 7,2 mm.

Srednia temperatura w tym czasie była — 4,4°C., najwyższa — 3,0°C. wczoraj po poł., najniższa — 8,0°C. wczoraj w nocy.

Przez obie doby padał przy silnym wietrze śnieg z przerwami.

Żużka barometryczna 740 do 745 mm. majadowa się w Inflantach; zwyżka 775 do 770 mm. w Irlandyi.

Stan barometru zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południu 764 mm.

Prognoza na dobę 10 grudnia 1892 roku (od połnocy połnocy): Wiatr będzie od kierunku połud-zachodni, co do siły słaby (2); srednia temperatura doby obniży się do — 7°C., ażeby będzie przeważnie zachmurzone, a względna wilgotność powietrza zmniejszy się do 90 proc.; opad, śnieg nieznaczny, zresztą pogodnie.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: w Przemyśle Antoni Stefan Dołyński, profesor gimnazjalny.

W Zastawie, Filipina z Bogusławskich Koszowska, przeżywszy lat 65.

W Maluszynie, w Królestwie, Helena z hr. Morstinów Ostrowska, żona Aleksandra Ostrowskiego, niegdyś gubernatora radomskiego, później dyrektora komisji spraw wewnętrznych, ostatnio przez lat kilkanaście prezesa komite-

tu Towarzystwa kredytowego ziemskiego, zmarła w 77 roku życia. Nieboszczka była córką hr. Ludwika Morstina i Maryi z hr. Ostrowskich. Najlepszą żoną i matką wychowała starannie dwie córki (starsza poślubiona s. p. Stanisławowi Potockiemu), oraz trzech synów, którzy już oddawna wśród ziemianstwa w Królestwie zajmują wybitne stanowiska, pracując z pożytkiem w rolnictwie i połączone z niem przemysłem.

— **Z Gorlic** nam piszą: Zarząd uzup. szkoły przemysłowej poczytuje sobie za miły obowiązek, aby w imieniu młodzieży tejże szkoły, dla której cały czysty dochód w kwocie 204 zł. 85 ct. z wieczorku Mickiewiczowskiego, obrócono na sprawienie jej zimowej odzieży, złożyć publicznie podziękowanie za czynny a gorliwy udział, w tym wieczorku, paniom: Dzi-kiewiczowej, Nowakowskiej, Winkler, Skwar-czowskiej, Krzanowskiej, Stępień, Furmankiewicz i Jaremkównie, dalej panom: Rapiłowi, Tobiezy-kowi, Okmińskiemu, Lipeckiemu, Rakuckiemu, Resiule, Smietanie, Weinbergowi, Sroczyskiemu i Zalasinskemu, a przedewszystkiem za niezwy-klą troskę o powodzenie wieczorku, ks. Krauso-wi, jak również wszystkim tym, którzy do u-swieśnienia tego obchodu narodowego czemkol-wiek się przychylnili, kończąc naszym szcze-rem „Bóg zapłać”.

„Tam dobrze się dzieje, gdzie ojcowie mia-sta i powiatu czują niedolę biedaków”. Gorlice są właśnie w tem położeniu. K. S.

— **Z Tarnopola** nam piszą: Dnia 3 b. m. urządził Zarząd oddziału Tow. pedagogicz-nego w Tarnopolu ze współudziałem Tow. mu-zycznego wieczerok literacko-muzykalny ku uczcze-niu pamięci Adama Mickiewicza. Po strąceniu wydatków w kwocie 50 zł. przeznaczono 50 zł. 54 ct. na rzecz Bursy dla synów nauczycieli szkół ludowych, 30 zł. na pomnik Adama Mi-ckiewicza, mający stanąć w Tarnopolu, 20 zł. 10 ct. dla weteranów z r. 1831, a 5 zł. 5 ct. na fundacyę Adama Mickiewicza dla sierót po nauczycielach szkół średnich. Zarazem składa zarząd oddziału Tow. pedag. serdeczne podzię-kowanie szan. prelegentowi p. prof. Józ. Naga-jowi, szan. amatorom i wydziałom Tow. muzy-cznego i „Sokoła” za współudział w wieczorze.

— **Z Uniwersytetu.** P. Cyryl Czerlun-czakiewicz, auskultant sądowy w Przemyśle, rodem z Wiązownicy w Galicyi, oraz p. Władysław Rubinstein, rodem z Krakowa, otrzymali w Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktora praw.

— **W Skawinie,** w powiecie wielickim, otwartą została dnia dzisiejszego c. k. stacya telegraficzna, połączona z urzędem pocztowym, z ograniczoną służbą dzienną dla powszechnego użytku.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Łucja 1. 10, i piętro, otwarta jest codziennie od godziny 10 rano do 4 popołudniu i wieczorem od godziny 5 do 8. Wstęp do osoby kosztuje w niedzielę 15 ct. w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar teatralny. W teatrze hr. Skarbka. Dziś, w piątek „Państwo Wackowie”, komedia w 4 aktach Zygmunta Przybylskiego. Jutro, w sobotę „Lucya z Lammermuru”, opera w 3 aktach Donizetti'ego. Pierwszy występ panny Julii Biondelli, i występ pp.: Aleksandra Mysznigi, Rudolfa Bernhardta i Juliana Jeromina.

Nowa operetka. W Wiedniu odegrano w teatrze *An der Wien* nową operetkę znanego kapelmistrza i kompozytora Czibulki p. n. *Baszko*. Operetka doznała powodzenia a muzyka Czibulki, zdaniem *N. fr. Presse*, jest lekka i melodyjna. Kilka ustępów, jako to, pieśń Costrelli, wale i duet cyrkowy musiano powtórzyć. Girardin wymienienie otworzył postać kłowna cyrkowego, wywołując homeryczny śmiech publiczności. Treść operetki zaczerpnięta jest z życia cyrkowego. Kobięcą główną rolę gra panna Lejo. Dosyć pochlebne sprawozdanie, kończy *N. fr. Presse* sceptycznymi słowami: „Najbliższa przyszłość pokaże, czy operetka utrzyma się na repertuarze.”

Werner Siemens umarł w Berlinie po dłuższej chorobie. Ernest Werner Siemens, sławny fizyk, inżynier i elektrotechnik, urodził się d. 13go grudnia 1816-go r. w Lenthe pod Hanowerem. Jako oficer artylerji, założył w r. 1848-ym w Kielu pierwsze miny podmorskie z elektrycznym lontem, a w r. 1849-ym wykończył budowę podziemnego telegrafu elektrycznego pomiędzy Berlinem, Frankfurtem i Alkiz-granem; następnie założył wspólnie z Halskim w Berlinie instytut budowy telegrafów; wzbogacił on wiedzę elektrotechniczną licznymi odkry-ciami, jest on między innymi wynalazcą kolei elektrycznych. Największem jego dziełem było zbudowanie telegrafu podmorskiego pomiędzy Londynem a Indjami. W ogóle działalność jego na polu elektrotechniki jest olbrzymia.

Ze świata finansowego.

Wiedeń, 8 grudnia.

Utworzenie się nowego gabinetu w Paryżu wpłynęło ożywczo na wczorajszą giełdę naszą. Najbardziej faworyzowane Staatsbahny, gdyż rozszła się pogłoska, jakoby firma Mallet Frères & Comp. w Paryżu, zorganizowała konsorcjum, celem zakupu domen tejsze kolei. — Kredyty cofnęły się cokolwiek. Wpłynęła na to głównie niższa berlińska papierów bankowych, głównie akcyj tow. dyskontowego.

Tureckie losy podskoczyły w skutek wiadomości, jakoby prezydent tureckiej administracji publicznego długu, Caillard, miał w tych dniach do Wiednia przyjechać, ażeby odbyć kilka konferencji z tutejszymi finansistami, — w sprawie tychże losów.

Unionbank prowadzi obecnie rokowania z kilkoma tutejszymi bankami w sprawie sprzedaży sześciu milionów 4 proc. priorytetów kolei Karola Ludwika, które jeszcze w posiadaniu banku związkowego się znajdują. Rzecz naturalna, że codziennie, stosunkowo do sytuacji obrad, akcje tego banku idą stopniowo w górę, lub też się cofają.

Walka między wiedeńską a berlińską giełdą, trwa nieustannie. Kontrmina tamtejsza cudów walczącości dokazuje, byle tylko kursa austriackich papierów przytłumić. Nie udaje się jednak ta operacja z rentami austro-węgierskimi, które nigdy jeszcze cen swoich tak stałe i wysoko nie notowały.

Z powodu ogromnego spadku srebra, sprzedawano w Berlinie papiery meksykańskie. Doszły nas jednakże tu wiadomości, że rząd meksykański wysłał już do Berlina potrzebą gotówkę, na zapłacenie styczniowego kuponu. Baisse zatem tych papierów, która pociągnęła za sobą spadek innych papierów, była zupełnie nieusprawiedliwioną.

Targ zbożowy.

Lwów, 9 grudnia: pszenica 7-10 do 7-35, żyto 5 75 do 6—, jęczmień 5 — do 5-75, owies 5 30 do 5-70, rzepak 11— do 11-75, groch 6— do 8-75, wyka 4 50 do 4-75, nas. linaue 9 80 do 10 75, bób — do —, bobik 4 75 do 5—, hreczka 7— do 7-75, konieczna czerwona 60 — do 65—, biała 65— do 75—, szwedzka 65— do 75—, kminek 17— do 19—, anyż 32— do 38—, kukurudza stara 25 do 5-50, nowa 4 75 do 5—, chmiel 70 — do 90 —, spirytus gotowy 11-75 do 12—, Nowy spirytus na termin 10 50 do 11—.

Uposobienie coraz słabsze, stagnacja zupełna.

Kraków: pszenica biała 8-10 do 8-25, czerwona 7-80 do 8-15, żółta 7-80 do 8-15, żyto 6-50 do 6-85, jęczmień browarny 6-40 do 6-75, pastewny 5-65 do 5-75, owies 5-50 do 5-75, groch 7— do 10—, konieczna czerwona 60— do 65—, biała 65— do 75—, rzepak 11-50 do 12—.

Uposobienie słabe.

Czerniowce: pszenica 7-60 do 7-80, średnia 7-40 do 7-60, żyto 5-8 do 6—, średnie — do —, jęczmień browarny 6— do 6-25, pastewny 4-70 do 4-80, owies 4-70 do 4-80, średni 4-50 do 4-60, rzepak zimowy 11-50 do 11-75, letni — do —, nasienie linaue — do —, konopie 8-50 do 8-75, konieczna 66— do 68—, kukurudza 4-90 do 5—, na grudz. styczeń 4-85 do 4-90, bób — do —, groch 5-75 do 7—, anyż 34— do 38—, spirytus za 10.000 litr pro. 11-50 do 11-75, Uposobienie: słabe.

Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i produktów we Lwowie, od 26 listop. do 3 grudnia, b. r. bez opłaty akcyzowej. Pszenica 7-25 do 7-50, żyto 5-95 do 6-15, jęczmień browarny 5-50 do 5-58, pastewny 4-75 do 5-10, owies 5-35 do 5-65, hreczka 7— do 7-50, kukurudza zeszłoroczna 5-25 do 5-50, nowa 4-75 do 5—, groch do gotowania 8-50 do 10—, pastewny 6— do 6-75, fasola — do —, bobik 4 75 do 5 60, wyka 4-50 do 5-50, konieczna 60— do 75—, konieczna szwedzka 18— do 21—, anyż rosyjski 30— do 38—, anyż płaski 32— do 38—, kminek 17 — do 20 —, rzepak zimowy 11— do 11-75, rzepak letni nowy — do —, stary — do —, linanka 7 75 do 8-75, nasienie linaue 9-80 do 11—, chmiel nowy 125— do 161—, nafta zwykła — do —, salonowa — do —, wszystko za 100 kilogr., spirytus 10.000 litr-procentowy, kontygentowany, z podatkiem konsumcyjnym 47 40 do 47 65.

OSTATNIA POCZTA

Na cześć królewicza duńskiego odbył się dnia 6-go b. m. w apartamentach Najjaśniejszego Pana obiad galowy, w którym wzięli udział między innymi: Najdostojniejszy

Arceksiążę Wilhelm, dalej Ministrowie: hrabia Kalnoky i generał Welsersheimb, liczni dostojnicy dworcy, i poseł duński Löwenhorn.

Najdostojny Arceksiążę Karol Ludwik będzie przyjmował w ciągu zimy w dniach 11 i 18 b. m., oraz 8 i 15 stycznia generałów i oficerów sztabowych.

Najdostojniejszy Arceksiążę Franciszek Ferdynand d'Este, w skutek lekkiego zapalenia gardła, nie opuszcza od trzech dni swoich apartamentów. Niedyspozycja ta nie daje powodu do jakiegobądź zaniepokojenia i nie wpłynie prawdopodobnie na zmianę programu wielkiej podróży Jego Cesarzkiej Wysokości.

Najdostojniejsza Cesarzewska Wdowa Stefania przeniosła się przedwczoraj z Laxenburga na zimowe mieszkanie do zamku cesarskiego w Wiedniu.

Królewicz duński przyjmował dnia 7 b. m. na półgodzinnem posłuchaniu Pana Ministra hr. Kalnoky'ego.

Ministra hrabiego Kuenburga przyjmował przedwczoraj Najjaśniejszy Pan na dłuższym osobnym posłuchaniu. Z kół parlamentarnych donoszą, iż dymisy hrabiego Kuenburga można uważać za fakt dokonany.

Przy skutecznym dnia 7-go b. m. wyborze deputowanego do Rady państwa z berneńskiej Izby handlowej, otrzymał mandat właściciel fabryki i poseł sejmowy Rudolf Auspitz.

Czerniowiecka rada miejska uchwaliła na wniosek radnego p. Wazla, by deputacja, z prezydentem panem Kochanowskim na czele, udała się w najbliższych dniach do Wiednia, celem przedłożenia Najjaśniejszemu Panu prośby miasta o uzupełnienie wszechniczy tamtejszej przez urządzenie wydziału medycznego. Deputacja ta ma być już w poniedziałek na posłuchaniu u Najj. Pana.

Pierwsze czytanie nowego projektu wojskowego rozpocznie się dzisiaj w parlamencie niemieckim. Jak przypuszczają dyskusja potrwa cztery dni. Komisja wojskowa rozpocznie obrady nad projektem dopiero 13 stycznia nast. roku.

Antisemita Ahlwardt który obecnie zasiada na ławie oskarżonych odniósł znakomite zwycięstwo w wyborach ściślejszych w okręgu Arnswalde-Friedeberg. Otrzymał on 10.800 głosów, podczas gdy wolnomyślny kontrkandydat Drawe, otrzymał zaledwie 3042. Rezultat wyborów wywołał ogromną sensację w Niemczech. Proces toczy się dalszym porządkiem *Norddeutsche Allgemeine Ztg* nazywa wybór Ahlwardta pożalowania godnym i obawia się, aby inne okręgi również nie dostały się do rąk zawodowych podżegaczy.

Stan zdrowia ministra skarbu Miquela znacznie się polepszył.

Kierownictwo niemieckiej ambasady w Petersburgu, aż do przybycia nowego ambasadora generała Werdera zostało poruczone radcy ambasady Bulowowi.

Wedle informacji *Soleil* otrzymał w. ks. rosyjski Sergiusz, ten sam, który „potrafił poprawić stosunki pomiędzy Stolicą św. a Rosyją”, — także misję dyplomatyczną w Anglii. W londyńskich kołach półurzędowych mówią o prawdopodobnym porozumieniu się między W. Brytanią a Rosyją co do kwestyi Pamiru. Pod tym względem Anglii uczyniliby zadość życzeniom cara, w zamian za co Rosyja okazałaby gotowość w sprawie rektyfikacji linii granicznych w Azji środkowej, a co więcej zgodziłaby się na uznanie praw kandydata angielskiego do tronu w Afganistanie, w razie jeżeliby umarł emir Abdurhaman. Co okaże się trudniejszą do rozwiązania, to kwestya Dardaneli, która się staje coraz bardziej zawiłą. W tej sprawie donoszą, że Rumunia, która posiada wielki szmat wybrzeża nad morzem Czarnym, żąda, aby udzielono jej także przywilejów, które, jak słychać, ma uzyskać Rosyja u W. Porty.

Francya posiada nareszcie rząd; jest to drugie wydanie gabinetu Loubeta z tą różnicą, że Ribot jest redaktorem odpowiedzialnym a nieszczęśliwej pamięci Ricarda zastąpił minister Bourgeois. Mianoby zresztą zawałać: *Plus cela change, plus c'est la même chose!* Na radzie ministeryjalnej pod przewodnictwem Carnota odbytej, ułożył gabinet deklarację, którą złoży przed Izba; położyła ona główny nacisk na rozdział władz prawodawczej i sądowej. Zadaniem nowego rządu będzie wstrzymać zapędy komisji parlamentarnej, która w czasie bezkrólewia przywłaszczyła sobie niemal całą władzę sądową, trzeba będzie zredukować ją do właściwej roli i właściwego zadania. Poniżej za-

mieszczamy telegram streszczający przebieg posiedzenia, na którym zaprezentował się nowy rząd, i otrzymał od Izby wotum zaufania.

Komisja panamska nie ustaje w swej pracy; kazała ona fotografować czeki skonfiskowane u bankiera Thierree. Jeden z członków zażądał sprawozdania inżyniera Rousseau, którego ówczesny rząd wysłał do Panamy, celem zbadania sprawy. Minister robót publicznych odmówił jednak wydania tego dokumentu.

Rochefort puszcza bajkę, że hr. Paryża zakupił wszystkie dowody w sprawie panamskiej, i miał je ogłosić w liście wyborów, obecnie niecierpliwość kilku gorliwych spowodowała zawczesne pęknięcie bomby. W sobotę nastąpi ekshumacja ciała Reinecha, o którym mówią z tak wielką pewnością, że sobie życie odebrał. Stosunki finansowe zmarłego miały być w opłakany stan.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 9 grudnia. Książę następcy tronu rumuńskiego przybył tu wczoraj wieczorem a dzisiaj rano odjechał do Sigmaringen.

Wiedeń, 9 grudnia. Prezydium Towarzystwa dla zwalczania antysemityzmu wręczyło Prezydentowi Izby posłów petycję o poskramianie wykroczeń antysemitów w Izbie deputowanych. Prezydent Smolka wyraził swoje ubolewanie z powodu zachowania się antysemitów w Izbie deputowanych, oświadczył jednak, że teraźniejszy regulamin Izby nie pozwala niestety Prezydentowi Izby na dosyć energiczne wystąpienie przeciw tym wykroczeniom.

Wiedeń, 9 grudnia. Wice delegatów Izby handlowej zagajony został dziś przez P. Ministra Baequehema dłuższą mową, w której P. Minister podniósł znaczenie celu wiecu, poświęconego wyłącznie narodom nad nowymi przedłożeniami podatkowymi i życzył wiecowi wszelkiego powodzenia.

Wiedeń, 9 grudnia. Na dzisiejszem posiedzeniu Izby poselskiej P. Prezes Ministrów odpowiadając na interpelację dep. Gessmanna w sprawie gospodarki majątkowej Towarzystwa *Phoenix* oświadczył, że Ministerstwo spraw wewnętrznych nie widzi się spowodowanym do wystąpienia przeciw temu Towarzystwu, ponieważ wyniki badania corocznie przez nie przedkładanych Ministerstwu rachunków są tego rodzaju, iż dalsze zarządzania administracji państwowej nie byłoby wcale uzasadnione. Przy tej sposobności P. Prezes Ministrów odpiara ujemne uwagi, jakie ze strony interpelantów uczynione zostały o działalności naczelnika departamentu techniczno-asekuracyjnego, p. Kaan, podnosząc właśnie godne wszelkiego uznania zasługi jego na tem stanowisku urzędowym.

Wiedeń, 9 grudnia. W Izbie poselskiej deputowany Dipauli, wśród oklasków posłów antysemitów, zastrzegł się stanowczo przeciw wniesionemu do Prezesa Izby podaniu Towarzystwa ku odpięciu antysemityzmu, jako mieszając się w wewnętrzne stosunki parlamentarne.

Wiedeń, 9 grudnia. (Tel. pryw.) Rada państwa rozpocznie trzecie Bożego Narodzenia zapewne w przyszły czwartek, ponieważ świat nie będzie można załatwić więcej pozytyj budżetu, jak zapewne jeszcze tylko budżet Ministerstwa spraw wewnętrznych, nad którym dzisiaj rozpoczyna się rozprawa. Rząd przeto wniesie dzisiaj albo jutro prowizoryum budżetowe dwumiesięczne.

Dymisy hr. Kuenburga została przyjęta. Ogłoszona będzie w sobotę lub niedziele.

Czerniowce, 9 grudnia. Poseł na Sejm bukowiński, Kochanowski, zakończył nagle życie.

Budapeszt, 9 grudnia. Przeszkody w ruchu pociągów zostały usunięte i ruch ten, z wyjątkiem linii kolei południowej, wszędzie przywrócony.

Berlin, 9 grudnia. Rozprawa w procesie Ahlwardta została do dzisiaj odroczone z powodu słabości Ahlwardta.

Rzym, 9 grudnia. W toku rozpraw w Izbie deputowanych nad budżetem ministerstwa spraw zagranicznych, minister Brin, odpowiadając na wywody jednego z posłów, który poruszył kwestyę przymierzy Włoch i politykę rządową, oświadczył, iż wypowiedziane przez mowę obawy i zaniepokojenie podzielać ci tylko, którzy nie chcą zrozumieć charakteru polityki, jaką prowadzą Włochy w porozumieniu z państwami sprzymierzonymi. Przejęci i ożywni polityką pokojową — powiedział dalej minister — mamy silne postanowienie dokończenia wszelkich starań, celem wyrównania i unikania zstąrgów, w tem przeświadczeniu, iż w taki sposób oddajemy najlepsze usługi sprawie powszechnego pokoju. Trzymając się tej

drogi, czujemy się bezpiecznymi, pozostajemy w ciągłej harmonii z naszymi sprzymierzeńcami, i popieramy skutecznie i w sposób pożądaný ich politykę. Musimy też starać się wszystkimi siłami, aby nasze współdziałanie przyczyniło się coraz bardziej do utrwalenia obecnego położenia. — Mowę ministra przerywano hucznymi oklaskami. Budżet ministerstwa spraw zagranicznych przyjęto.

Sofia, 9 grudnia. *Agence Balcanique* zapewnia, iż rząd bułgarski nie otrzymał dotychczas ze strony rządu rosyjskiego żadnego urzędowego wezwania do zapłaty należnych kosztów okupacyjnych.

Bukareszt, 9 grudnia. Biura senatu zawołały jednogłośnie dotację dla następcy tronu.

W Izbie poselskiej wśród rozprawy nad adresem do tronu, prezes ministrów Cătărgiu zbijał zarzuty liberalnych posłów, jakoby on był wysuwał swoją kandydaturę na tron książęcy w obec kandydatur rozmaitych książąt europejskich. Minister spraw zagranicznych Lahovary podniósł następnie cnoty i zasługi p. Cătărgiu, a przechodząc do omówienia polityki zewnętrznej Rumunii położył nacisk na dodatnie wyniki, jakie stronnictwo konserwatywne osiągnęło przez zawarcie konwencji handlowych. Oświadczył dalej, iż rząd, któryby chciał wyzyskać sprawę siedmiogrodzkich Rumunów dopuściłby się zbrodni. Usprawiedliwił wreszcie stanowisko swoje w sporze z Grecją i zakończył zapewnieniem, iż rząd konserwatywny jest rządem lojalnej, wolnomyślną i pokojową polityki dla swych przyjaciół, zaś polityki nieugiętej dla tych, którzyby się pokusili o naruszenie ustaw krajowych. (*Huczne oklaski.*)

Paryż, 9 grudnia. Wczoraj odczytał Ribot deklarację nowego gabinetu w Izbie deputowanych, Loubet zaś w senacie. Deklaracja ta oświadcza, że gabinet jest zdecydowany dalej prowadzić tę politykę zewnętrzną i wewnętrzną, którą parlament akceptował — tudzież, że gabinet ma silną wolę popierać parlament i organa sprawiedliwości w pracach nad wyjaśnieniem sprawy panamskiej. Deklaracja zaznacza dalej wielką gotowość nowego gabinetu do zachowania rozdziału pomiędzy władzami i gotowość pozostania wiernymi dla tych zasad, na które wszyscy się godzą. Podnosi następnie deklaracja ważność pożądanego przyzwolenia na prowizoryum budżetowe i zbadania ugody handlowej pomiędzy Szwajcaryą a Francją. Deklaracja podnosi dalej, że ciężkie obwinienia, jakie niedawno padły z trybuny, tudzież ataki na dobrą sławę wielu członków parlamentu, mogą mieć jeden tylko cel, to jest obniżenie powagi reprezentacji narodu. Rząd jest głęboko przekonany, iż w porozumieniu z komisją parlamentarną, której działalność będzie popierał, zdola osiągnąć zupełne wyjaśnienie w t. zw. sprawie panamskiej. Deklaracja kończy się temi słowy: Będzmy surowymi względem popełnionych błędów, ale nie zwracajmy zbyt długo uwagi naszej na rzeczy nie wielkiej wagi; zwróćmy się natomiast znowu do postępu. Deklarację przyjęto oklaskami.

Paryż, 9 grudnia. Izba deputowanych odrzuciła 308 głosami przeciw 230 porządek dzienny Hubbarda, domagający się przedłożenia wszystkich bez wyjątku aktów, odnoszących się do sprawy panamskiej, a przyjęła natomiast 432 głosami przeciw 89 gł. wniosek nagły Ramela, mocą którego właściciele akcji panamskich mają być upoważnieni do utworzenia konsorcjum dla ściągania tych osób, które sprzeniewierzyły lub roztrwoniły fundusze panamskie.

Paryż, 9 grudnia. W Izbie deputowanych, po odczytaniu deklaracji nowego gabinetu, oświadczył p. Hubbard, że pragnie wnieść interpelację, wśród jakich to warunków zamierza rząd udzielić komisji dla sprawy panamskiej pomocy parlamentarnej? Prezydent ministrów Ribot domagał się, aby natychmiast przystąpiono do dyskusji nad tą interpelacją, Brisson natomiast żądał, aby dyskusję tę odroczone do dzisiaj. Ribot sprzeciwił się wnioskowi Brissona, poczem Izba uchwaliła przystąpić do dyskusji nad interpelacją Hubbarda i 360 głosami przeciw 104 przyjęła porządek dzienny wyrażający rządowi zaufanie.

Madryt, 9 grudnia. Gabinet Canovas'a del Castillo podał się do dymisji; powszechnie spodziewają się powołania Sagasty do złożenia gabinetu.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Telegramy zbożowe z dnia 7 grudnia 1892 r. Wiedeń: owies po 10.000 litr procent 14-12 do 14-37 r. Budapeszt. Pszenica na wiosnę 7-56 do 7-58 r. Berlin: Pszenica (na październik) 152— do —, żyto — do —, spirytus 32— do 34—, wyka na miesiąc bieżący 48— r.

Odpowiedzialny redaktor: Józef Władysław...

Nadesłane.

M. JONASZ
dom bankowy i kantor wymiany
we Lwowie, ul. Jagiellońska 3
kupuje i sprzedaje wszystkie efekta i
monety po najdokładniejszym kursie
dziennym.

Zlecenia z prowincji wykonywa niezwłocznie
bez doliczenia prowizji i poleca się szczególnie
światnym urzędem depozytowym na prowincji do
tak najrzetelniejszego przeprowadzania wszelkich
transakcji w zakresie bankowy i wekslowy wcho-
dzących. 179

Główna reprezentacja dla Galicji największego
i najbogatszego w świecie Towarzystwa ubezpieczeń
na życie „The Mutual”. Rok założenia 1842.

W fabrykach ołówków używa się drze-
wa cedrowego dla zawarcia w nim miny;
struganiny tego drzewa dystyluje się dla
otrzymania esencji cedrowej, która się sprze-
daje od 4 do 5 franków za klg., esencja z
Santalu Midy dystylowana wyłącznie z drze-
wa z Mysory, wychodzi na 70 do 80 fran-
ków za klg. Pojąć zatem łatwo, że fabrykan-

tom kapsulek tego rodzaju zależy na tem bar-
dzo, żeby móżdżk miażdżał esencję cedrową z
esencją santalową, tem więcej, że podobne-
go fałszowania nie jest możliwym rozpoznać,
aż dopiero po bezskuteczności i zawodach.
Trzeba więc wymagać na każdej kapsułce
nazwiska Midy, który nie szczędzi żadnych
ofiar, ażeby nadać swemu wyrobowi zaletę
pewności i nieomyślności. 68

Przyjechali do Lwowa
dnia 9 grudnia 1892.

Hotel Imperial.
PP. N. br. Stohel z Odessy, St. Komar i J.
Bratkowski z Kamienia podolskiego, L. Przanowski
i T. Rojowski z Lublina, K. Romocki z Piotrkowa,
L. Komar z Krakowa, W. Bajewski z Sambora, Dr.
Braun z Kopezyńca, W. Nowiński z Rożnów, M.
Herut ze Sokala, J. Mikulowski z Dobromila, T.
Stepkowski z Przemyśla, B. Horodyński z Wasyko-
wiec, W. Rudrof ze Szwałkowiec, T. hr. Potocki z
Uhryna.

Hotel Centralny
PP. J. ks. Sanoeki i A. ks. Nasturkiewicz z
Macoszy, J. Barta z Opawy, J. Holubars z Prze-
myśla, M. Stawieński z Sanoku, D. Piątkiewicz z
Tarnopola, F. Piątkiewicz z Hliboki, H. Hirsch z
Sambora, F. Goldenberg ze Stanisławowa, J. Do-
mański z Chlebowic, B. Orzechowicz z Kalnikowa,
F. Rauch z Hordenki.

RUCH POCIAGOW KOLEJOWYCH.

ważny od dnia 1. Maja 1892 r. według zegaru lwowskiego.

Do Lwowa przychodzą:						Ze Lwowa odchodzą:					
	Pociąg posp.	Pociąg posp. eksp.	Pociąg osob.	Pociąg osob. eksp.	Pociąg osob. eksp.		Pociąg posp.	Pociąg posp. eksp.	Pociąg osob.	Pociąg osob. eksp.	Pociąg osob. eksp.
Z Krakowa	6 01	2 50	9 01	6 46	9 32	Do Krakowa	10 41	3 07	5 28	11 01	7 56
Z Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	9 01	—	—	Do Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	—	—	7 56
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec główny)	—	2 57	9 40	7 21	—	Do Podwołocz. i Brodów (z dworca głównego)	2 58	—	9 41	10 26	—
Z Podwołocz. i Brodów (nadworec Podzamcze)	—	2 45	9 17	6 55	—	Do Podwołocz. i Brodów (z Podzamcza)	3 10	—	0 02	10 52	—
Z Suczawy	10 09	—	7 56	1 42	7 06	Do Suczawy	6 36	—	9 53	3 22	10 56
Z Kimpolungu	10 09	—	7 56	—	—	Do Husiatyna via Haliż	6 36	—	—	3 22	—
Z Radowic	10 09	—	7 56	—	7 06	Do Słobody rungurskiej	6 36	—	9 56	3 22	10 56
Z Hliboki	10 09	—	7 56	—	7 06	Do Nowosielicy	6 36	—	9 56	—	10 56
Z Nowosielicy	—	—	7 56	—	7 06	Do Hliboki	6 36	—	9 56	—	10 56
Z Słobody rungurskiej	10 09	—	—	1 42	7 06	Do Radowic	6 36	—	9 56	—	10 56
Z Husiatyna via Haliż	10 09	—	—	1 42	—	Do Kimpolungu	6 36	—	—	3 22	—
Z Nowego Sącza, Chy- rowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9 16	2 35	—	Do Stryja, Chyrowa, No- wego Sącza i Suchy	—	—	6 16	10 21	7 41
Z Suchy, Nowego Sącza, Chyrowa, Stanisławo- wa i Stryja	—	—	9 16	—	—	Do Stryja i Stanisławowa	—	—	—	10 21	7 41
Z Pesztu, Miskolca, Mun- kacza, Ławocznego i Stryja	—	—	9 16	—	1 41	Do Stryja, Ławocznego, Munkacza, Miskolca i Pesztu	—	—	6 16	—	7 41
Z Sokala i Bełżca	—	—	—	—	4 48	Do Bełżca i Sokala	—	—	—	—	9 5
Z Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	8 32	Do Sokala i Rawy ru- skiej	—	—	—	—	7 36

U w a g a: Godziny drukowane grubemi liczbami, oznaczają po-
rę nocną od godz. 6 wieczór do 5 rano.
Czas kolejowy (średnio europejski) różni się od czasu lwowskie-
go o 36 minut, t. z. gdy zegar we Lwowie wskazuje godz. 12
w południe, zegar kolejowy wskazuje godz. 11:25 przed po-
łudniem.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, d. 7 grudnia 1892.

1. Akcje za sztukę.		placę żądają	placę żądają
	zr. ct.	zr. ct.	zr. ct.
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	210	—	218
Kol. lwow.-czern.-jas. po 200 zł. w. a.	244	—	247
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	338	—	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	—	—	215
2. List. zast. za 100 zł.		placę żądają	placę żądają
	zr. ct.	zr. ct.	zr. ct.
Banku hipot. 5 pr. w. a. los. w 40 l.	100	80	101
5 pr. w. a.	—	—	—
wylosowalna z 10 pr. premii	108	—	108
Banku hipot. 4 1/2 pr. los. w 50 l.	98	30	99
Banku kraj. 4 1/2 pr. w. a. los. w 51 l.	99	—	99
Tow. kred. galic. ziem. 4 pr. w. a.	95	80	96
I. emisja	—	—	—
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a.	94	50	95
los. w 41 1/2 lat	—	—	—
4 1/2 pr. w. a. los. 52 l.	99	90	100
4 pr. w. a. los. 56 l.	94	—	94
3. Listy dłużne za 100 zł.		placę żądają	placę żądają
	zr. ct.	zr. ct.	zr. ct.
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacji (daw. 6 pr.) 8 pr. w. a.	—	—	—
(daw. 5 pr.) 5 pr. w. a.	53	50	55
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. w. a. los. w 15 lat	50	—	—
4. Oblig. za 100 zł.		placę żądają	placę żądają
	zr. ct.	zr. ct.	zr. ct.
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	104	80	105
Galic. funduszu propin. 4 pr. w. a.	94	70	95
Rukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	101	50	102
Oblig. komunalne Banku krajo- wego 5 pr. w. a. I. em.	101	—	101
Komunalne Banku kraj. 5 pr. II. em.	103	50	—
Pożyczki kr. 4 1/2 pr. w. a.	98	25	98
92	—	92	70
5. Losy miasta Krakowa		placę żądają	placę żądają
	zr. ct.	zr. ct.	zr. ct.
Stanisławowa	23	—	25
33	—	—	—
6. Monety.		placę żądają	placę żądają
	zr. ct.	zr. ct.	zr. ct.
Dukat cesarski	5	67	5
Napoleonor	9	51	9
Földmperyal	9	70	—
Rubel rosyjski srebrny	1	18	1
papierowy	1	17	1
10 marek niemieckich	58	70	59

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 7 grudnia 1892.

Dług państwa.		placę żądają	placę żądają
	zr. ct.	zr. ct.	zr. ct.
Jednolity dług państwa w banknot.	97	90	98
maj-listopad	—	—	—
lut-y-sierpień	97	90	98
Jednolity dług państwa w srebrze	97	60	97
styczeń-lipiec	—	—	—
kwiecień-październik	97	60	97
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	141	—	141
1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	144	20	144
1860 po 100 zł. 5 pr.	155	25	156
1864 po 100 zł.	188	25	188
1864 po 50 zł.	187	75	188
Renty Com. po 42 litr. austr.	152	70	153
Listy zast. domen. państw. po 120	116	15	116
zł. 5 pr.	100	60	100
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	116	15	116
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	100	60	100
2. Obligacje ind. 5 pr. (za zł. m. k.)		placę żądają	placę żądają
	zr. ct.	zr. ct.	zr. ct.
Bukowiny	105	35	105
Galicyi	105	—	105
Niższej Austrii	109	75	—
Siedmiogrodu	94	45	95
Węgier za 100 zł. w. a. 4 pr.	94	45	95
3. Akcje.		placę żądają	placę żądają
	zr. ct.	zr. ct.	zr. ct.
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	150	—	150
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	313	75	314
Niżno-aust. tow. eskom. po 500 zł.	622	—	628
Gal. banku hip. po 200 zł.	340	—	—
Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40 pr.	—	—	—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—	—	—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	325	—	325
Bank austro-węgierski a 600 zł.	979	—	981
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	93	50	94
Austr. tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk. 312	—	—	315
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—	—	—
Kol. Rzeszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—	—	—

Północna kolej po 1000 zł. m. k.		placę żądają	placę żądają
	zr. ct.	zr. ct.	zr. ct.
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	217	—	218
Lwów-Czern. kol. l. po 200 zł. a. w.	245	50	246
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w sr.	298	25	298
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	92	25	92
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	199	5	200

4. Listy zastawne losowane.

Ogólny-rolniczo kredytowy Zakład dla Galicji i Bukowiny w 15 l. 6 pr.		placę żądają	placę żądają
	zr. ct.	zr. ct.	zr. ct.
Powz. austr. zak. kr. ziem. 4 pr.	—	—	—
w złocie w 50 l.	118	25	119
Powz. austr. zak. kr. ziem. 4 1/2 pr.	100	40	101
a. w. w 50 l.	96	40	97
4 pr.	112	50	113
Gal. Zak. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6 pr.	—	—	—
20 l. 7 pr.	101	50	102
36 l. 6 pr.	101	50	102
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	96	—	—
po 4 pr. w 11 l. wyl.	94	50	95
po 4 1/2 pr. w	100	—	100
52 latach zwrotne	98	75	99
Banku krajowego 4 1/2 pr. w. los. w 51 1/2 l.	98	75	99
Oblig. komunalne Banku krajowego	—	—	—
5 pr. w. a. I. emisji	100	70	101
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	100	70	101
Banku aust. węg. 4 1/2 pr.	101	—	102
Węg. Zakł. kred. ziem. ako. w 39 l.	101	50	102
wyl. po 5 pr.	101	50	102
4 pr. wyl. 4 1/2 pr.	100	45	101
po 4 pr. w 41 l. wyl.	97	—	97

5. Obligacje z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)

Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. a. w.		placę żądają	placę żądają
	zr. ct.	zr. ct.	zr. ct.
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.)	—	—	—
a 300 zł. 5 pr. w srebrze	99	60	100
Kolej północna po 100 zł. em 1886 4 1/2	99	60	100
po 100 zł. „ 1887	99	60	100
Kol. gal. Kar. Lud. emisja z r. 1881	—	—	—
po 300 zł. 4 1/2 pr.	—	—	—
detto (Jarosław-Sokal)	—	—	—

Kol. Gal. Lwów-Czern.-Jas. emisja a 300		placę żądają	placę żądają
	zr. ct.	zr. ct.	zr. ct.
zł. 4. pr. w srebrze z r. 1884	86	—	86
z r. 1884	94	60	95
z r. 1866	—	—	—
z r. 1872	—	—	—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	103	—	103
Węg. regulacja Cisy po 100 zł. 4 pr.	139	—	139

6. Losy.

Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.		placę żądają	placę żądają
	zr. ct.	zr. ct.	zr. ct.
Clarego po 40 zł. m. k.	54	—	55
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	128	—	130
Keglewicza po 10 zł. m. k.	—	—	—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	25	25	26
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	24	—	24
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	56	75	57
ifiego po 40 zł. m. k.	54	75	55
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	17	70	18
węg. po 5 zł.	—	—	—
Fundacja szpitala Arcyks. Rudolfa	23	50	24
po 10 zł. w. a.	65	75	66
Salma po 40 zł. m. k.	65	75	66
St. Genois po 40 zł. m. k.	65	75	66
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	34	—	—
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k.	131	—	133
po 50 zł. w. a.	63	25	64
Waldsteina po 20 zł. m. k.	37	75	38
Windischgrätz po 20 zł. m. k.	58	—	60

7. Weksle (za 3 miesiące).

Augsburg na 100 w. p. n.		placę żądają	placę żądają
	zr. ct.	zr. ct.	zr. ct.
Berlin na 100 marek w. p. n.	—	—	—
Frankfurt na 100 marek w. p. n.	—	—	—
Hamburg za 190 marek w. p. n.	—	—	—
Londyn za 190 szł.	120	—	120
Paryż za 100 fr.	47	77	47

Kurs złota.

Dukat cesarski men.		placę żądają	placę żądają
	zr. ct.	zr. ct.	zr. ct.
pełnej wagi	5	68	5
Korona	5	66	5
20-frankówka	9	57	9
Rosyjski półimperyj	—	—	—
Talar związkowy	—	—	—
Srebro	—	—	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacje.

L. 28 i 40 (7466 1—3)
Wskutek uchwały c. k. Sądu krajowego
we Lwowie z 18 października 1892 l. 40533
odbędzie się w dniu 22 grudnia 1892 o go-
dzinie 10 przed południem w mojej urzęd-
owej kancelarii we Lwowie przy ulicy Try-
bunalskiej l. 1 (II. piętro) sprzedaż przez
publiczną licytację wierzytelności krydata-
ryusza Adolfa Bauma wynoszących razem
19028 zł. 28 ct. w. a. ryczałtowo bez porę-
czenia za płynność, należność i ściagalność
na jednym terminie najwięcej ofiarującemu.
O tem zawiadamiam wszystkich chęć
kupna mających z tem nadmienieniem, że
wykaz sprzedaż się mających wierzytelności
przejrzeć można w mojej urzędowej kancela-
ryi w godzinach urzędowych.
We Lwowie, dnia 2 grudnia 1892.
Franciszek

Obwieszczenie licytacji

Celem wydzierżawienia prawa poboru podatku konsumcyjnego od rzezi bydła i wyrebu mięsa tudzież od wyszynku wina, moszczu winnego i owocowego w okręgach niżej pomienionych na bezwarunkowy przeciąg czasu od 1 stycznia 1893 do końca grudnia 1895 lub na rok 1893 z prawem milczącego odnowienia kontraktu na drugi ewentualnie na trzeci rok tj. na lata 1894 i 1895 odbędzie się w ek. powiatowej Dyrekcji sk. w Kołomyi dnia 19 grudnia 1892.

Oferty pisemne zaopatrzone w 10 pr. wadium wnoszone być mogą najpóźniej do dnia 18 grudnia 1892 do 2 po południu na ręce Naczelnika ek. powiatowej Dyrekcji sk. w Kołomyi.

Blizsze warunki licytacyjne jakoteż wykaz miejscowości w pojedynczych okręgach dzierżawnych należących mogą być przejrane w e. k. powiatowej Dyrekcji sk. w Kołomyi i we wszystkich tej Dyrekcji podległych ek. Nadzorach straży skarbowej.

Zauważa się, że dzierżawca podatku konsumcyjnego od wina, moszczu winnego i owocowego, jest obowiązany pobierać razem z podatkiem konsumcyjnym także 30 pr. dodatek krajowy do podatku konsumcyjnego od wina moszczu winnego i owocowego jak długo ten dodatek krajowy istnieć będzie i za prawo tego dodatku krajowego uiszczać 30 pr. czynszu dzierżawnego który za prawo poboru samego podatku konsumcyjnego od wina moszczu winnego i owocowego umówiony został, dalej, że zmiana tego dodatku krajowego ma mieć ten sam skutek, co zmiana taryfy podatku konsumcyjnego.

L. p.	Okręg dzierżawny	Przedmiot dzierżawy	Oznaczenie taryfy	Cena wywołania		Licytacja odbędzie się
				zł.	ct.	
1	Nadwórna z 19 miejscowościami	m i e j s c o	III. k l a s a	3672	—	dnia 19 grudnia 1892 od godziny 8 do godziny 12 w południe w ek. pow. Dyrekcji sk. w Kołomyi
2	Kossów z 24 miejscowościami			4120	—	
3	Jezierzany z 15 miejscowościami			2010	24	
4	Delatyn z 26 miejscowościami			3301	50	
5	Skała z 8 miejscowościami			2100	—	
6	Tłuste z 14 miejscowościami	w i n o	według taryfy C.	97	50	
7	Pistyn			55	—	
8	Borszczów z 7 miejscowościami			168	50	
9	Skała z 8 miejscowościami			131	—	

C. k. powiatowa Dyrekcja skarbu
Kołomyja dnia 30 listopada 1892.

L. 6925 (733 2-3)

W tutejszym sądzie o godzinie 10 rano w dniu 17 stycznia 1893 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 14 marca 1893 nawet poniżej takowej licytacja realności pod lk. 249 w Jabłonce niżej Oleksy i Nastuni Hermanowiczów własnej na rzecz Mojżesza Sternbacha pto 25 zł. z pn.

Cena wywołania 80 zł.

Wadium 8 zł.

Resztę warunków, akt zastawniczego opisanie i oszacowania wolno przejrzyć w ts. registraturze.

Dla nieznanym z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanawia się kuratorem Stanisława Hodołego substytutą c. k. notariusza w Turce.

Turka, dnia 30 lipca 1892.

L. 14920 (7283 3-3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 20 stycznia 1893 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 21 lutego 1893 nawet poniżej takowej licytacja realności według wyk. hip. 440 gm. Manastersko Pawła Morowyka własnej na rzecz Stefana Hnidana pto 43 zł z pn.

Cena wywołania 500 zł.

Wadium 50 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny wolno przejrzyć w ts. registraturze.

Dla nieznanym z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanawia się kuratorem adwokata dr. Korpińskiego w Kosowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Kosów, dnia 11 października 1892.

L. 8860 (7417 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza że celem zaspokojenia wierzycieli Towarzystwa zaliczkowego w Łańcucie w kwocie resztującej 175 zł. odbędzie się dnia 10 stycznia i 10 lutego 1893 każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjna sprzedaż realności bez numeru w Leżajsku położonej, wele lwh 365 gminy Leżajsk masy spadkowej Władysława Deca własnej.

Cena wywołania wynosi 280 zł.

Wadium 28 zł.

Resztę warunków przejrzyć można w tut. są. registraturze.

Leżajsk, dnia 16 września 1892.

L. 9429 (7329 3-3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 17 stycznia 1893 za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 21 lutego 1893 nawet poniżej takowej licytacja realności l. 596 wyk. hip. l. 444 gm. kat. Kopyczyńce Karoliny z Hubertów Dobrowol-

skiej w 3/4 części, zaś Pejsacha Eidelberga w 1/4 części własnej na rzecz tusądowej zbiorowej kasy sierocińskiej pto 260 zł. zpn.

Cena wywołania 895 zł.

Wadium 89 zł. 50 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzyć w ts. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adwokata dr. Brauna w Kopyczyńcach.

C. k. Sąd powiatowy.

Kopyczyńce, 15 października 1892.

L. 18880 (7333 3-3)

C. k. Sąd powiatowy miej.-deleg. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz Mieczysława Daukszy sumy 6000 zł. w. a. z pn. licytacja realności do masy spadkowej Eweliny Dauksza należącej wyk. hip. 3 gminy Sygniówka objętej na dzień 16 stycznia 1893 i na dzień 14 lutego 1893 zawsze o godzinie 10 rano w biurze 4.

Cena wywołania 18861 zł.

Wadium 1886 zł.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim terminie i poniżej, lecz nie niżej sumy 6287 zł.

Resztę warunków, protokół ocenienia, tudzież wyciąg hipoteczny przejrzyć można w ts. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Kwiatkowski.

Lwów, 19 listopada 1892.

L. 21520 (7289 3-3)

Celem zniesienia współwłasności realności objętej wyk. hip. l. 240 ks. gr. gm. Daszawa Jakóba Weissbrauna i masy spadkowej po Ilku Waszczyszynie własnej zostanie realność ta dnia 23 stycznia 1893 i dnia 23 lutego 1893 o godzinie 10 przed południem, na pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę wywołania 708 zł. na drugim także niżej ceny wywołania 708 zł. sprzedana.

Wadium wynosi 78 zł.

O tem zawiadamia się wierzycieli którzyby po dniu 15 sierpnia 1892 prawa rzeczowe do powyższej realności nabyli, lub którzyby o takowej uwiadomieni nie zostali, do rąk kuratora adw. dr. p. Finka w Stryju i przez edykta

C. k. Sąd powiatowy.

Stryj, dnia 15 listopada 1892.

L. 4226 (7433 3-3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 12 stycznia 1893 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 27 stycznia

1893 nawet poniżej takowej, licytacja realności według wyk. hip. l. 500 księgi gruntowej gminy Kulikowa Paraszki z Markuszów 1-mo Dutkiewiczowej 2-do voto Markiewiczowej własnej, na rzecz Naftalego Sternbacha pto 100 zł. w. a. zpn.

Cena wywołania 380 zł wadium 38 zł w. a.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzyć w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Kulików, dnia 29 czerwca 1892.

L. 14502 (7363 3-3)

W sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredyt. włościańskiego w likwidacji przeciw Mikołajowi Wasylikiowi o zapłacenie 20 rat po 6 zł. z pn. odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika wykaz hip. 420 w Toporowcach położonej w dwóch terminach dnia 31 stycznia i 6 marca 1893 o 9 godzinie rano w sądzie tutejszym.

Cena wywołania w kwocie 200 zł. aw. Wadium 20 zł.

Na pierwszym terminie sprzedana zostanie realność za cenę szacunkową lub wyżej a na drugim nawet niżej ceny wywołania.

Resztę warunków przeglądać można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Horodenka, 3 października 1892.

L. 15218 (7425 3-3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sześciu rat pożyczkowych po 175 zł. a. w. zpn. i asekuracji ogniowej w kwocie 13 zł. 23 ct. zpn. na rzecz galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacji we Lwowie odbędzie się dnia 19 grudnia 1892 i 23 stycznia 1893 każdym razem o godzinie 10 rano w biurze nr. 14 egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Herscha Brühla własnej, pod nazwą parcele budowlane l. kat. 313 i 314 w Podwołoczyskach położonej wykazem hip. l. 350 mająt. tab. objętej.

Cena wywołania, poniżej której realność ta na pierwszym terminie sprzedana nie będzie, wynosi 9436 zł.

Wadium 944 zł. a. w.

Blizsze warunki przejrzyć można w registraturze sądu

Dla wierzycieli którzyby po dniu 16 lipca 1892 prawa zastawu uzyskali, lub którzyby uchwała niniejsza względem dozwoleń licytacji z jakiegolwiek powodu doręczona być niemogła ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum p. dr. Weisteina a p. adw. dr. Zarzyckiego zastępcą tegoż.

Tarnopol, 22 października 1892.

L. 25150 (7397 3-3)

W e. k. Sądzie krajowym w Krakowie odbędzie się celem zaspokojenia wierzycieli Joela Langrocka w kwocie 500 zł. zpn. w dniu 16 stycznia 1893 i 20 marca 1893 zawsze o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż dóbr Rozdziele górne lwh. 715 gm. kat. Rozdziele górne objętych, w okręgu ek. Sądu powiatowego w Wiśniczu położonych, Leona Wilhelma Zabawskiego własnych.

Cena wywołania wynosi 14791 zł. 60 ct.

Wadium 1480 zł.

Warunki licytacyjne przejrzyć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Propper zastępcą adw. dr. E. Chbrow.

Kraków, 23 września 1892.

L. 5660 (7428 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Andrychowie podaje do wiadomości że celem zaspokojenia wierzycieli w kwocie 20 zł. w. a. zpn. odbędzie się dnia 9 stycznia 1893 i dnia 23 stycznia 1893 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem egzekucyjna sprzedaż przez licytację 1/2 realności pod lwh. 72 1/2 z 2/12 części realności lwh. 261 1/2 z 5/10 części realności lwh. 264 1/2 z 5/15 części realności lwh. 269 i 1/2 z 5/15 części realności lwh. 270 w Ponikwi położonych dłużnika Jana Byrskiego własnych.

Cena wywołania co do 1/2 realności lwh. 72 w ilości 187 zł. 36 ct.; co do 1/2 z 2/24 części realności lwh. 261, 104 zł. 60 ct. co do 1/2 z 5/10 części realności lwh. 264, 1 zł. 13 ct.; co do 1/2 z 5/15 części realności lwh. 269, 2 zł. 82 ct.; co do 1/2 z 5/5 części realności lwh. 270, 4 zł. 8 ct.

Wadium 10 pr. ceny wywołania.

Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzyć można w tutejszej registraturze.

Andrychów, dnia 24 września 1892.

L. 3512 (7442 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Wiśniowczyku w sprawie egzekucyjnej Banku krajowego Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskim pto 42 zł. 17 ct, 42 zł. 07 ct. 550 zł. 14 ct. wa. zpn. przedsięwzięcie przymusową publiczną sprzedaż,

realności pod l. kons. 8 w Sapowie położonej wyk. hip. l. 20 księgi gruntowej gminy katastralnej Sapowa objętej Jana Horodyskiego własnej w dniach 22 grudnia 1892 i 25 stycznia 1893 każdym razem o 10 godzinie przed południem w zabudowaniu sądowym,

Cena wywołania 1647 zł. wa.

Wadium 165 zł. wa.

Resztę warunków przejrzyć można w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Wiśniowczyk, dnia 30 września 1892.

L. 6118 (7435 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Kulikowie ogłasza, że celem wydobycia od spadkobierców śp. Agnieszki i Michała Paliwodów na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie sumy 104 zł. 92 ct. w. a. zpn. przedsięwzięcie w swem zabudowaniu dnia 12 stycznia 1893 i dnia 27 stycznia 1893 każdym razem o godzinie 10 rano publiczną przymusową sprzedaż realności lkons. 42 tj. ciała lwh. 335 i 144/576 części ciała hip. lwh. 334 księgi gruntowej Kłodno objętych.

Cena wywołania wynosi 300 zł. w. a. wadium 30 zł. w. a. Na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny wywołania na drugim także za niższą sprzedaż.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiono p. Michała Sawickiego z Kulikowa, wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych mogą interesowani przejrzyć w sądzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Kulików, dnia 28 września 1892.

L. 3433 (7438 2-3)

W sprawie egzekucyjnej gminy m. Podgórze przeciw Janowi Pytlowi o 500 zł. aw. zpn. odbędzie się w dwóch terminach tj. 30 grudnia 1892 i dnia 30 stycznia 1893 zawsze o godz. 10 przed południem przymusowa sprzedaż realności pod lwh. 270 w Podgórzu położonej.

Cena szacunkowa wynosi 847 zł. 33 ct.

Wadium 85 zł.

Warunki licytacyjne można przejrzyć w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Peiper.

C. k. Sąd powiatowy.

Podgórze, dnia 10 maja 1892.

L. 1945 (7429 2-3)

C. k. Sądzie powiatowym w Białej odbędzie się w dniu 13 stycznia 1893 i w dniu 18 lutego 1893 o godzinie 9 rano dobrowolna sprzedaż realności lwh. 82 gm. kat. Biała cechu rzeźnickiego w Białej własnością będącej.

Cenę wywołania stanowi kwota 6000 zł. wa. poniżej której realność ta przy pierwszym terminie sprzedana nie będzie.

Wadium wynosi 600 zł. wa.

Resztę warunków licytacyjnych można w registraturze sądowej przejrzyć lub odpisać Białą, dnia 15 września 1892.

L. 9449 (7450 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa zaliczkowego w Lubaczowie przeciw Jędrzejowi Argasińskiemu pto 25 zł. na zpn. przeprowadzi w dniach 10 stycznia i 10 lutego 1893 każdorazowo o godzinie 10 rano egzekucyjną publiczną sprzedaż realności wykazem hip. l. 102 księgi gruntowej gminy Lubaczów objętej, dłużnika Jędrzeja Argasińskiego własnej ztem, że na pierwszym terminie realność ta tylko wyżej ceny wywołania lub za taką, zaś na drugim terminie także niżej ceny wywołania za jaką bądź cenę sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tej realności w kwocie 30 zł.

Wadium 3 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny w registraturze do przejrzenia.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych Ignacy Szydłowski w Lubaczowie.

Lubaczów, 22 grudnia 1891.

L. 7967 (7434 2-3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 12 stycznia 1893 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 27 stycznia 1893 nawet poniżej takowej, licytacja całej realności według wykazu hip. l. 22 księgi gruntowej gminy Zwierzów i 4/16 części ciała hip. lwh 131 kg. Zwierzów Hrycia Czabana a raczej tegoż spadkobierców własnej, na rzecz Barucha Hermelina pto 50 zł. zpn.

Cena wywołania 490 zł. wadium 49 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzyć w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Kulików, dnia 17 listopada 1892.

L. 7502 (7446 2-3)

Celem ściągnięcia wierzytelności Feigi Lukacz, Sary Rojzy Lukacz i Cypie Cywie Lukacz w kwocie 250 zł. w. a. zpn. przeprowadzoną zostanie w tutejszym sądzie w dniach 30 grudnia 1892 i 31 stycznia 1893 o godzinie 10 rano ponowna przymusowa publiczna sprzedaż gospodarstwa włościańskiego pod l. d. 17 wyk. hip. l. 228 gminy Dzwiniogród objętego, obecnie Wysockiego skarbu Państwa własnego z tem że cenę wywołania stanowi kwota 570 zł. poręczne 57 zł. i że gospodarstwo powyższe na pierwszym terminie tylko za lub wyżej, zaś na drugim terminie i niżej ceny wywołania sprzedane zostanie.

Kurator późniejszych wierzytelności Teofil Waydowski notaryusz w Bóbrce.

Reszta warunków w ts. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Bóbrka, dnia 15 września 1892.

L. 945 (7439 2-3)

W sprawie egzekucyjnej Chaima Skóreckiego przeciw Maryi Sciezar o 100 zł. a. w. odbędzie się w tut. sądzie w dwóch terminach to jest dnia 9 stycznia 1893 i dnia 13 lutego 1893 zawsze o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż realności pod lwh. 150 w Prokocimie położonej. Cena szacunkowa wynosi 250 zł. w. a. Wadyum 26 zł. a. w.

Warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzytelności jest. adw. dr. Peiper.

C. k. Sąd powiatowy.

Podgórze, dnia 20 lutego 1892.

L. 9801 (7436 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza że celem zaspokojenia wierzytelności Michała Brudniaka w kwocie 20 zł. 73 ct. odbędzie się dnia 10 stycznia i 10 lutego 1893 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności bez numeru w Brzozie królewskiej położonej, wedle lwh. 1013 gminy Brzoza królewska Tomasza Króla własnej.

Cena wywołania wynosi 220 zł.

Wadyum zaś 22 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

Leżajsk, dnia 4 października 1892.

L. 6188 (7432 2-3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 12 stycznia 1893 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 27 stycznia 1893 nawet poniżej takowej licytacja 2/3 części realności według wykazu hip. l. 1044 księgi gruntowej gminy Kulików Anny Worobcowej własnej, na rzecz kasy zaliczkowej „Nadzieja” w Kulikowie pto 100 zł. w. a. zpn.

Cena wywołania 300 zł.

Wadyum 30 zł. w. a.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tutejszo sądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Kulików, dnia 10 listopada 1892.

L. 9980 (7448 2-3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Berka Guttmana do spadkobierców sp. Sebastjana Ładochy w kwocie 11 zł. 30 ct. a. w. zpn. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 12 stycznia 1893 i 16 lutego 1893 o godzinie 9 rano egzekucyjna licytacja 1/6 części realności pod lwh. 70 w Płazie położonej małol. Zofii Ładochowej własnej.

Cena wywołania 86 zł. 75 ct.

Wadyum 9 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w Registraturze tutejszego sądu. Kuratorem niewiadomych wierzytelności jest. adw. dr. Zygmunt Keppler z substytucją adw. dr. Antoniego Gaszyńskiego.

Chrzanów, dnia 27 listopada 1890.

Kuratele.

L. 11251 (7406 3-3)

Ruchla Lazar córka Abrahama Dawida Lazar uznana jako głupkowata.

Kurator Dawid Aks z Kołomyi.

C. k. Sąd obwodowy.

Kołomyja, 6 sierpnia 1892.

L. 6039 (7430 2-3)

Uchwałą ek. Sądu obwodowego z dnia 28 maja 1892 l. 7551 został Łukasz Kochański z Kałaharówki za marnotrawcę uznany.

Kuratorem ustanowiony został Michał Kałyczak z Kałaharówki

C. k. Sąd powiatowy

Grzymałów, 23 sierpnia 1892.

L. 24093

Księgi gruntowe.

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że projekt nowych ksiąg gruntowych według ustawy z dnia 20 marca 1874 l. 29 dz. u. kr. wygotowany dla następujących posiadłości tabularnych i gminnych od dnia 1 grudnia 1892 za nową księgę uważanym być ma.

I. dla majątności tabularnych

L. porzą.	Majątność tabularna	położona			
		w gminie katastralnej	w okręgu sądu		
			powiatowego	obwodo- wego	
1	Roztoczki część Dom. 61 p. 467	Roztoczki	w	r	
2	Roztoczki część Dom. 61 pag. 5				
3	Roztoczki część Dom. 124 p. 357				
4	Roztoczki część Dom. 61 pa. 25				
5	Roztoczki część Dom. 61 pag. 9				
6	Roztoczki część Dom. 61 pag. 1				
7	Roztoczki część Dom. 61 pa. 37				
8	Witwica, Stańkowce Roztoczki część X. jedno, ciało stanowią- ce Dom. 34 pag. 346 i Dom. 275 pag. 410	Stańkowce	B o l e c h o w	o	
9	Hoszów część Dom. 64 pa. 113	Hoszów z Gerynią			
10	Hoszów z Gerynią część Dom. 60 pag 426				
11	Hoszów część Dom. 60 pa. 427				
12	Hoszów część Dom. 60 pa. 469				
13	Hoszów część Dom. 60 pa. 443				
14	Hoszów część pod Jażwinami Dom. 60 pag. 459				
15	Gerynia część Dom. 60 pa. 477				
16	Gerynia część Dom. 60 pa. 443		Lolin i Niagryn	D o l i n a	a
17	a Gerynia część Dom. 60 p. 461 b Gerynia Dom. 80 pag. 322				
18	Lolin część I. Dom. 14 pag. 35				
19	Lolin część II. Dom. 117 p. 240				
20	Lolin część III. Dom. 54 p. 319				
21	Lolin część IV. Dom. 42 p. 407				
22	Niagryn część I. Dom. 14 pa. 25				
23	Niagryn część II. Dom. 42 p. 408				
24	Niagryn część III. Dom. 54 p. 331	Nadziejów z kolonią Hoffnungsau	Staremiasto	S	
25	Nadziejów Dom. 85 pag. 193	Płoskie			
26	Płoskie	Wiciów	Zurawno	Przemysł	
27	Wiciów zapisana w Tabuli; kra- jowej w Dom. 70 pag. 347 i Dom. 354 pag. 364	Izydorówka i Lacho- wice podróżne			
28	Izydorówka Dom. 215 pag. 232	Jarosław	Jarosław	Sambor	
29	Jarosław miasto połowa		Jaworów		
30	Jarosław druga połowa miasta				Staremiasto
31	Olszanówka do Kruhela				
32	Olszanówka Łazy	Godziowa			
33	Olszanówka miejska		Wołoszynów		
34	Jaworów				
35	Grondziowa Dom. 70 pag. 334 i d. 354 pag. 61				
36	Grondziowa kolonia Dom. 70 pa. 465 i Dom. 354 pag. 73.	Wołoszynów			
37	Wołoszynów Dom. 70 pa. 342 i Dom 354 pag. 316				
38	Część Wołoszynów Dom 527 p. 71				

II. wiejskich

1. Łazy rymanowskie podlegające powiatowemu w Rymanowie.

2. Roztoczki,

3. Stańkowce,

4. Hoszów z Gerynią, podlegające sądowi powiatowemu w Bolechowie.

5. Lolin i Niagryn,

6. Nadziejów z kolonią Hoffnungsau, podlegające sądowi powiatowemu w Dolinie.

7. Płoskie,

8. Wiciów, podlegające sądowi powiatowemu w Staremiście.

9. Izydorówka podlegająca sądowi powiatowemu w Zurawnie.

10. Wyszatycze podlegające sądowi powiatowemu m. d. w Przemyśle.

11. Grzymały,

12. Wołoszynowa podlegające sądowi powiatowemu w Staremiście.

Sporządzony projekt dotyczących ksiąg gruntowych przejrzany być może, a to dla posiadłości tabularnych pod 1-38 w urzędzie hipotecznym przynależnego c. k. Sądu obwodowego, zaś dla posiadłości wyżej pod II. 1-12 poszczególnionych w biurze dotyczącego sądnego powiatowego.

Od dnia wyżej ustanowionego wszelkie nowe prawa czy to własności, czyli zastawu lub jakiegokolwiek inne prawa hipoteczne odnoszące się do nieruchomości ksiąg gruntowych objętych, jedynie przez wpisanie do tej nowo założonej księgi nabyte, ograniczone, na innych przeniesione lub uchylone być mogą.

Zarazem wzywa c. k. Sąd krajowy wyższy wszystkich którzyby;

1. na podstawie jakiego prawa przed dniem otwarcia nowych ksiąg nabytego, domagali się jakiej zmiany wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyli zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub

przepisanie przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenia ciał hipotecznych, lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała.

2. już przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg hipotecznych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi, lub do jej części jakie prawa zastawu, służebności lub w ogóle inne jakie prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej także wpisane nie zostały ażeby z tymi prawami a to:

Co do majątności tabularnych wyżej pod I. 1-38 wymienionych do przynależnych Trybunałów I. instancji, zaś co do posiadłości pod II. 1-12 poszczególnionych do dotyczących c. k. sądów powiatowych najdalej do dnia 1 grudnia 1893 włącznie się zgłosili, gdyż inaczej w razie przeciwnym utracą prawo do poszukiwania zgłosić się mającej pretensji przeciw osobom, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze zawartych prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z wymienionymi wyżej prawami lub roszczeniami nie awalnia okoliczność iż zgłosić się mające prawo w dawniejszej księdze hipotecznej, w miejsce której nowa księga wstępuje, było już zapisane, inb że było ono wiadomem z jakiej rezolucji sądowej, lub że jest przedmiotem dochodzenia w skutek podania przed sąd właściwego.

Termin wyżej ustanowiony nie może być ani przedłużony, ani też w razie zaniedbania do pierwotnego stanu przywrócony.

SIMONOWICZ m. p.

Z Rady c. k. wyższego Sądu krajowego.

Lwów, dnia 18 października 1892.

MATKOWSKI m. p.

Konkursa.

L. 25516 (7420 2-3)

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela religii dla uczniów obrz. rz. kat. w ek. wyższej szkole realnej w Krakowie, a ewentualnie na taką posadę, mogącą się opróżnić w innej szkole średniej.

Do posady tej przywiązana jest roczna płaca i dodatki do płacy w myśl ustaw z dnia 9 kwietnia 1870 (dz. u. p. nr. 46) i z dnia 15 kwietnia 1873 (dz. u. p. nr. 48).

Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni wnieść podania swoje, zaopatrzone w potrzebne dokumenta, za pośrednictwem swej rzekłonej władzy do Prezydium ek. Rady szkolnej krajowej, najpóźniej do końca grudnia 1892.

Z ek. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, 29 listopada 1892.

L. 3947 (7444 3-3)

Celem obsadzenia posady ek. prokuratora państwa w Krakowie w VII klasie rangi lub takiej posady przy innej ek. prokuratury państwa w okręgu ek. sądu krajowego wyższego krakowskiego, ewentualnie posady zastępcy ek. nadprokuratora państwa w Krakowie w VIII klasie rangi, opróżnić się mogącej, rozpisyje się niniejszem konkurs.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść swe podania w drodze przepisanej najdalej do dnia 28 grudnia 1892 do c. k. nadprokuratorzy państwa w Krakowie.

Z ek. Nadprokuratorzy państwa.

Kraków, 5 grudnia 1892.

L. 54937 (7456 1-3)

Konkurs na posady:

a) starszego zarządcy c. k. urzędu pocztowego w Brodach z poborami VIII klasy rangi i kaucją w wysokości całorocznej płacy i

b) ekspedyenta przy c. k. urzędzie pocztowym w Grzegórkach w powiecie krakowskim za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 200 zł.

Płaca rocznych 200 zł. i ryczałt kancelaryjny 60 zł.

Podania należy wnieść o pierwszą posadę najpóźniej do 30, zaś o następną do 23 grudnia b. r. w c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, 3 grudnia 1892.

L. 1499 (7488 1-3)

Celem obsadzenia posady nauczyciela języka hebrajskiego z wykładem w języku polskim, zaczawszy od dnia 1 lutego 1893 na razie prowizorycznie w myśl § 66 statutu Zboru izrael. ogłasza się niniejszem konkurs.

Z posadą tą połączona jest płaca roczna w kwocie 500 zł. w. a.

Ubiegający się winien jest wykazać dokładną znajomość języków hebrajskiego i polskiego ewentualnie ma się poddać egzaminowi przed komisją tutejszego Zboru izrael.

Kandydaci z uchwaloną kwalifikacją nauczyciela dla szkół ludowych mają pierwszeństwo.

Podania należy udokumentowane należy wnieść do Przekłóżeństwa Zboru izrael. we Lwowie najpóźniej do 31 grudnia 1892.

Przekłóżeństwo Zboru izrael.

Lwów, dnia 4 grudnia 1892.

L. 11966 (7459 1-3)

Celem obsadzenia posady praktykanta przy policji miejskiej w Jarosławiu, z adjutem rocznie po 400 zł. w. a. rozpisyje się niniejszem konkurs.

Podania zaopatrzone dowodami obywatelstwa austriackiego, nieprzekroczonego 40 roku życia ukończonych studiów, dokładnej znajomości języków krajowych, oraz niemieckiego w słowie i piśmie, i dotychczasowego zatrudnienia należy wnieść do Magistratu miasta Jarosławia najpóźniej do końca grudnia 1892.

Magistrat miasta

Jarosław, 15 listopada 1892.

Burmistrz

dr. Adolf Diétrius m. p.

Upadłości.

L. 86 (7492)

Celem powzięcia przez ogół wierzytelności konkursowej Natana Rosenwassera uchwały względem sprzedania z wolnej ręki Menke Reibseleidowi połowy majątności tabularnej Rożanówka do masy konkursowej

należącej wedle projektu kontraktu przez zarządcę masy przedłożonego wzywa wszystkich wierzycieli konkursowych w myśl § 144 i 148 ord. konk. do mojego biura w gmachu ek. sądu obwodowego w Nowym Sączu na dzień 15 grudnia 1892 o godz. 9 rano.

Na powyższym terminie będzie także przeprowadzona likwidacja dodatkowo do konkursu zgłoszonych pretensyj firmy M. Pekarek w kwocie 17 zł. 54 ct. Mojżesza i Gitli Bodnerów w kwocie 200 zł. Mendla Rosenwassera w kwocie 675 zł. Samuela Selle w kwocie 600 zł. i Leji Buchsbaum w kwocie 100 zł.

Nowy Sącz, 2 grudnia 1892.
ek. komisarz konkursowy.

L. 81 (7495 1—3)

W sprawie konkursowej Bernarda Głucka wyznacza się celem ustalenia roszczeń adwokata dr. Csillika jako zarządcy masy konkursowej do wynagrodzenia i zwrotu poniesionych wydatków termin na dzień 15 grudnia 1892 o godz. 10 przed południem w biurze komisarza konkursowego ek. rady sądu kraj. Dzierżyńskiego, na który się wszystkich wierzycieli konkursowych z tem zawyża, że niejawiający się wierzyciele jako przystępujący do uchwały większości jawiących się wierzycieli uważani będą.

Tarnopol, 30 listopada 1892.

L. 39765 (7485 1—3)

Ek. Sąd kraj. jako handl. w Krakowie na zasadzie §. 62 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Izaaka Spirya nieprotokołowanego kupca w Krakowie a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomości o tyle, o ile takowy położony jest w tych krajach, w których ordynacja konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana Radę ek. sądu krajowego Bartłomieja Cholewę a tymczasowym zarządcą masy pana adw. dr. Daniela Kaufmana z substytucją pana adw. dr. Henryka Bernana.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 20 grudnia 1892 o godz. 9 przed południem przed komisarzem wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. Sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 15 lutego 1893 w c. k. Sądzie krajowym w Krakowie podług przepisu ordynacji konkursowej unikając wszelkich skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 13 marca 1893 o godz. 9 rano w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzycielni i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensje swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysługują prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie, na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym została.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Termin do likwidacji oznaczony, jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

Kraków, dnia 5 grudnia 1892.

L. 17748 (7424 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyśle otwiera niniejszem i ogłasza konkurs na wszelki ruchomy, gdziekolwiek znajdujący się i na cały nieruchomy w krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje, znajdujący się majątek Marcelego Pileckiego wł. ścieciela realności i przedsiębiorcy w Przemyśle, mianuje c. k. adwokata sądowego Hugona Królikowskiego komisarzem konkursowym i poleca opieczętowanie i spisanie masy konkursowej.

Tymczasowym zarządcą masy konkursowej mianuje się adwokata dra Wacława Skórskiego i wzywa wszystkich wierzycieli, ażeby na terminie dnia 12 grudnia 1892 o 10 godzinie rano z dowodami swych wierzitelności, dla zatwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub wyboru innego zarządcy i tegoż zastępcy, tudzież wyboru wydziału wierzycieli u komisarza konkursowego się stawili.

Dla zgłoszenia wierzitelności do masy konkursowej, ustanawia się termin do 31

stycznia 1893, w którym terminie wszyscy którzy do masy konkursowej, żądania mają, wierzitelności swoje, chociażby się nawet, o nie spórując, zgłoszą w sądzie tutejszym a to tem pewnie zgłosić mają ile że ich wrażliwość przeciwnym skutki prawne, ustawą konkursową zagrożone dosięgną.

Na terminie zaś dnia 13 lutego 1893 u komisarza konkursowego o godzinie 10 rano odbyć się mającym, winni wierzyciele płynność zgłoszonych wierzitelności, oraz porządek w którym do zaspokojenia przyjąć mają wykonać.

Na tymże terminie będzie usiłowaną ugodą, także wolno wierzycielom w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, inne osoby swego zaufania powołać.

Na koniec podaje się do wiadomości, że dalsze ogłoszenia w tej sprawie konkursowej, nastąpią przez dziennik urzędowy „Gazety Lwowskiej“.

Przemyśl, 3 grudnia 1892.

L. 17748 (7423 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyśle otwiera niniejszem i ogłasza konkurs na wszelki ruchomy, gdziekolwiek znajdujący się i na cały nieruchomy, w krajach w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje, znajdujący się majątek Maryi Pileckiej właścicielki realności w Przemyśle mianuje ek. adwokata sądowego Hugona Królikowskiego komisarzem konkursowym i poleca opieczętowanie i spisanie masy konkursowej.

Tymczasowym zarządcą masy konkursowej mianuje się adwokata dr. Wacława Skórskiego i wzywa wszystkich wierzycieli, ażeby na terminie dnia 12 grudnia 1892 o 10 godzinie rano z dowodami swych wierzitelności, dla zatwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub wyboru innego zarządcy i tegoż zastępcy, tudzież wyboru wydziału wierzycieli u komisarza konkursowego się stawili.

Dla zgłoszenia wierzitelności do masy konkursowej, ustanawia się termin do 31 stycznia 1893, w którym terminie wszyscy, którzy do masy konkursowej żądania mają, wierzitelności swoje, chociażby się nawet, o nie spór już toczył, w Sądzie tutejszym a to tem pewnie zgłosić mają, ile że ich wrażliwość przeciwnym skutki prawne, ustawą konkursową zagrożone, dosięgną.

Na terminie zaś dnia 13 lutego 1893 u komisarza konkursowego odbyć się mającym, winni wierzyciele płynność zgłoszonych wierzitelności, oraz porządek, w którym do zaspokojenia przyjąć mają, wykonać.

Na tymże terminie będzie usiłowaną ugodą, także wolno wierzycielom w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, inne osoby swego zaufania powołać.

Na koniec podaje się do wiadomości, że dalsze ogłoszenia w tej sprawie konkursowej, nastąpią przez dziennik urzędowy „Gazety Lwowskiej“.

Przemyśl, 3 grudnia 1892.

L. 17194 (7408 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi zawiadamia wierzycieli masy rozbirowej Dawida Puscha, nieprotokołowanego kupca w Kołomyi, że do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy względnie do wyboru nowego zarządcy masy, tegoż zastępcy, wydziału wierzycieli, ustanawia się nowy termin na dzień 19 grudnia 1892 o godz. 9 rano, na którym wierzyciele do komisarza konkursowego w biurze nr. 6 ek. sądu obwodowego w Kołomyi zgłosić się mają.

C. k. Sąd obwodowy.

Kołomyja, 26 listopada 1892.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 37609 (7394 3—3)

C. k. Sąd krajowy jako trybunał handlowy w Krakowie w sprawie Towarzystwa Zaliczkowego w Krakowie przeciw Waleryi Filipowicz i spół. pto 2950 zł. zpn. ustanowił dla niewiadomej z miejsca pobytu Waleryi Filipowicz kuratorem adwokata dr. Tomika z substytucją adwokata dr. Olearskiego w Krakowie, i poleca Waleryi Filipowicz, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczyła lub innego pełnomocnika sobie obrała i sądowi o tem doniosła, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sama sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy.

Kraków, dnia 22 listopada 1892.

L. 33809 (7395 3—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Ignacego Kruszyńskiego, że przeciw niemu wniosli Tomasz i Marya Bujasowie pozw de praes. 20 października 1892 l. 33809 o uznanie, że prawo zastawu dla sumy 500 złp. w stanie biernym realności pod lk. 115 dz. IV na jego rzecz zainstytu-

lowane zgłosił przez przedawnienie i że wskutek tego pozwu wyznaczono pozwanemu termin 90 dniowy do wniesienia obrony a zarazem ustanowiono dla niego kuratora ad actum w osobie adwokata dr. Gluzińskiego z substytucją adwokata dr. Tomika w Krakowie i poleca Ignacemu Kruszyńskiemu, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnych do obrony środków udzielił, lub też innego obrał sobie pełnomocnika i sądowi o tem doniosł, a w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy.

Kraków, 28 października 1892.

L. 9763 (7412 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Eugeniusza Jordana, że w sprawie Kelmana Künzlera prawonabywcy Alfreda ks. Sułkowskiego przeciwko niemu o 1250 zł. wa. ustanowiono mu kuratorem adwokata dr. Chłopeckiego z substytucją adwokata dr. Fitternika.

C. k. Sąd obwodowy.

Sambor, 23 sierpnia 1892.

L. 33808 (7396 3—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Tekli Stefko, że przeciw niej wniosli Tomasz i Marya Bujasowie pozw de praes. 20 października 1892 l. 33808 o uznanie, że prawo zastawu dla sumy 500 złp. w stanie biernym połowy realności pod lk. 115 dz. IV na jej rzecz zainstytuowane zgłosił przez przedawnienie, w załatwieniu którego wyznaczono pozwaną termin 90 dniowy do wniesienia obrony, a zarazem ustanowiono dla tejże kuratora ad actum w osobie adwokata dr. Tadeusza Gluzińskiego z substytucją adwokata dr. Stanisława Tomika w Krakowie, i poleca Tekli Stefko, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczyła, lub innego pełnomocnika sobie obrała i sądowi o tem doniosła, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sama sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy.

Kraków, 28 października 1892.

L. 17526 (7409 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej kasy oszczędności miasta Kołomyi przeciw Salomonowi Lichtenstein i tow. pto 190 zł. wa. zpn. ustanowił dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Dawida Jägera (Pinkasa) kuratorem tutejszego adwokata dr. Milgroma z substytucją tutejszego adwokata dr. Rittigsteina i doręczył pierwszemu tusadowy nakaz zapłaty z dnia 12 listopada 1892 l. 16371 dla tegoż pozwanego przeznaczony.

Wzywa się tedy Daniela Jägera (Pinkasa), by ustanowionemu kuratorowi potrzebnych informacji udzielił lub innego zastępcę sądowi wymienił.

C. k. Sąd obwodowy.

Kołomyja, 26 listopada 1892.

L. 51910 (7443 2—3)

OBWIESZCZENIE.

Wedle oznajmienia szwedzkiego zarządu poczt, zniesiono zakaz dowozu do Szwecji używanej bielizny do łóżek, używanych sukien, jako też podobnych towarów i przedmiotów.

Posyłki zawierające takie przedmioty będą jednak po nadejściu ich do Szwecji adresatom do dyspozycji dopiero po zarządzonej dezynfekcji zawartości tychże, albo tylko wtenczas wydane, jeżeli zawartość obawy wzbudzać nie będzie.

Wedle dalszego oznajmienia duńskiego zarządu poczt, zniesiono również zakaz dowozu kwiatów do Danii z krajów cholerą zakażonych.

C. k. Dyrekcja poczt i telegrafów

dla Galicji.

Lwów, dnia 30 listopada 1892.

KUNDMACHUNG.

Nach einer Mittheilung der schwedischen Postverwaltung ist das Verbot der Einfuhr von gebrauchter Bettwäsche, getragenen Kleidungsstücken, sowie von ähnlichen Waaren und Gegenständen nach Schweden aufgehoben worden.

Sendungen mit derartigen Gegenständen werden indess nach ihrem Einlangen in Schweden nur dann an den Eigenthümer [Adressaten] zur freien Verfügung ausgehändigt, wenn der Inhalt einer Desinfektion unterzogen oder unbedenklich befunden worden ist.

Ferner ist nach einer Mittheilung der dänischen Postverwaltung das Verbot der Einfuhr von Blumen aus choleraverseuchten Ländern nach Dänemark aufgehoben.

K. k. Post- und Telegrafendirektion

für Galizien.

Lemberg, am 30 November 1892.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Посла повѣдомлена шведскаго за-
рада почтъ знесено заказъ довоза до
Швецїи употребленой постеленной оде-
жи, какъ также подбанныхъ товаровъ и
предметовъ. Посылки содержащія такіе
предметы будутъ однако по прибытіи до
Швецїи адресатомъ до диспозиціи до-
пера по заражденной дезинфекціи содер-
жана тыхъ же, або только тогда выда-
ванъ, если содержане не буде взвѣдано
окавы. Посла дальшого повѣдомлена
данскаго зарада почтъ знесено ровножъ
заказъ довоза цвѣтковъ до Даніи зъ
краевъ холерою закаженныхъ.

Ц. к. Дирекція почтъ и телеграфовъ

для Галичины.

Львѣвъ, 30 надоліста 1892.

L. 45065

OBWIESZCZENIE.

Wedle oznajmienia zarządu poczt gre-
ckich został dotychczasowy zakaz przywozu
przesyłek pocztu wartościowej [paczek i fra-
chtów pocztowych] i próbek towarowych
[przesyłek na okaz] z Austro-Węgierskiej
monarchii do Grecji zniesiony.

C. k. Dyrekcja poczt i telegrafów

dla Galicji.

Lwów, dnia 2 grudnia 1892.

KUNDMACHUNG.

Nach einer Mittheilung der griechi-
schen Postverwaltung ist das bisher bestan-
dene Verbot der Einfuhr von Fahrpostsen-
dungen [Postpaketen und Postfrachten] und
Waarenproben [Mustersendungen] aus Oester-
reich-Ungarn nach Griechenland aufge-
hoben.

K. k. Post- und Telegrafendirektion

für Galizien.

Lemberg, am 2 December 1892.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Посла повѣдомлена зарада почтъ
грекцихъ збстанъ дотепершій заказъ
(пачокъ пересылки почты карстоной
привоза и фрахта почтовыхъ) и прѣ-
боекъ товаровыхъ (посылка на оказъ)
зъ Австро-Угерсконъ Монархіи до Гре-
ціи знесены.

Ц. к. Дирекція почтъ и телеграфовъ

для Галичины.

Львѣвъ, дня 2 грудна 1892.

L. 38021 (7392 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako trybunał han-
dlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Waleryę Filipowicz, że przeciw niej wniosło Towarzystwo kredy-
torekredytorów i przemysłowców w Krakowie pozw de praes. 22 listopada 1892 l. 38021 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 600 zł. z przyn. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 25 listopada 1892 l. 38021 doręczony został ustanowionemu dla tejże kuratorowi adwokatowi dr. Tomikowi z substytucją adwokata dr. Olearskiego w Krakowie, i poleca Waleryi Filipowicz, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczyła lub innego pełnomocnika sobie obrała i sądowi o tem doniosła, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sama sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy.

Kraków, dnia 25 listopada 1892.

L. 2845 (7457 2—3)

Wydział Rady powiatowej brodzkiej podaje do wiadomości opodatkowanych w powiecie, że budżet powiatowy na rok 1893 i budżety funduszu powiatowego dróg gminnych, budowy dojazdów kolejowych, tudzież budowy drogi powiatowej Brody, Załóżce na rok 1893 zostały w myśl §. 30 ust. o Repr. powiatowej wyłożone w biurze Wydziału powiatowego do przehzenia przez opodatkowanych.

Wydział Rady powiatowej

Brody, dnia 5 grudnia 1892.

L. 50219 (7470 1—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w sprawie wekslowej Nathana Rifezes przeciw Chaji Seller pto 600 zł. zpn. dla niewiadomej z miejsca pobytu Chaji Seller celem doręczenia tuts. nakazu zapłaty z dnia 27 sierpnia 1892 l. 38976 ustanowiono kuratorem adw. dr. Blizińskiego a tegoż zastępcą adw. dr. Starczewskiego.

O czym zawiadamia się Chaję Seller z wezwaniem, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnych środków dowodowych dostarczyła lub też sądowi innego pełnomocnika wskazała, względnie sama w sądzie się jawiła, inaczej skutki zaniedbania sama sobie przypisze.

We Lwowie, d. 26 listopada 1892.

L. 21812 (6839 1—3)
C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, że w sprawie wekslowej Towarzystwa kredyt. dla handlu i przemysłu w Tarnowie p.wko niewiadomemu z pobytu Fajwlowi Fajtowi o 300 zł. zpn. ustanowił dla nieobecnego kuratorem adw. dr. Szancera a jego zastępcą adw. dr. Gläsera i doręczył kuratorowi nakaz zapłaty z dnia 22 września 1892 l. 19285.

Tarnów, d. 27 października 1892.

L. 3789 (7458 2—3)
Wydział powiatowy zawiadamia niniejszem strony interesowane że preliminarz funduszu powiatowego i drogowego na rok 1893 wyłożony zostaje do przejrzenia przez spadkowanych w kancelaryi Wydziału powiatowego.
Dolina, dnia 1 grudnia 1892.
Prezes: Witosławski.

L. 56305 (7476 1—3)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ustanawia w sprawie wekslowej Reginy Bohrer przeciw Eliazowi Ettinger i Wolfowi Bohrer pto 1000 zł. zpn. adw. dr. Ziona ze zastępstwem adw. dr. Menkesa kuratorem dla nieznanego z życia i miejsca pobytu Eliazza Ettingera i zawiadamia go z wezwaniem, aby temuż kuratorowi potrzebną informację udzielił, do swej obrony służące kroki uczynił i o tem sądowi doniósł.
We Lwowie, dnia 6 grudnia.

L. 55939 (7475 1—3)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ustanawia w sprawie lwowskiej filii Towarzystwa wzajemnego kredytu w Krakowie przeciw Alfredowi Mysłowskiemu o 1500 zł. w. a. adw. dr. Kwiatkowskiego ze zastępstwem przez adw. dr. Łozińskiego kuratorem dla nieznanego z życia i miejsca pobytu pozwanego Alfreda Mysłowskiego i zawiadamia go z wezwaniem, aby temuż kuratorowi potrzebną informację udzielił, do swej obrony służące kroki uczynił i o tem sądowi doniósł.
We Lwowie, dnia 5 grudnia 1892.

L. 48998 (7471 1—3)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że przeciw niemu wydany został dnia 15 października 1892 l. 46552 nakaz zapłaty na rzecz Wacława Berka pto 119 zł. 20 ct.
Ponieważ Izaak Lauterpacht z miejsca i pobytu jest niewiadomym przeto ustanawia się kuratorem jego pana adw. dr. Kulikowskiego a zastępcą jego pana adw. Kostrakiewicza.

Wzywa się zatem Izaaka Lauterpachta aby się u kuratora lub w sądzie tut. zgłosił celem przestrzeżenia swoich interesów stosownych środków użył ileż z zaniechania wyniku niekorzystne skutki sam sobie przypisze.

We Lwowie d. 26 listopada 1892.

L. 50120 (7469 1—3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie wdraża na prośbę Gustawa Malleygo de praes. 11 października 1892 l. 45869 postępowanie amortyzacyjne względem kartki zastawniczej nr. 1603 przez galicyjski Bank kredytowy we Lwowie dnia 3 maja 1892 wydany opiewającej na:

jeden los miasta Lublany nr. 10659,
" " " Salzburga nr. 13341,
" " " Krakowa nr. 39337,
" " " Budy nr. 1633 zastawiony w galicyjskim Banku kredytowym we Lwowie za kwotę 80 zł. a w. z terminem wykupu dnia 3 sierpnia 1892 i wzywa niniejszym edyktem każdego w którego ręku rzeczona kartka zastawnicza znajduje się, aby tę wyżej opisaną kartkę zastawniczą w ciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni licząc od dnia trzeciego ogłoszenia tego edyktu w "Gazecie Lwowskiej" sądowi tem pewnie okazał ile że po bezskutecznym upływie tego terminu rzeczona kartka zastawnicza na ponowne żądanie proszącego za amortyzowaną uznana zostanie.
Lwów, 12 listopada 1892.

L. 56033 (7473 1—3)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że wskutek prośby Henryka Bauera de praes. 5 grudnia 1892 l. 56033 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 1000 zł. dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Eliazza Ettingera ustanowiono kuratorem adw. dr. Ziona a tegoż zastępcą adw. dr. Menkesa.

O czym zawiadamiamy Eliazza Ettingera wzywając go, by sam w sądzie się jawił względnie innego pełnomocnika wskazał lub też ustanowionemu kuratorowi potrzebne środki dowodowe dostarczył, gdyż inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisze.
We Lwowie, dnia 5 grudnia 1892.

L. 56087 (7474 1—3)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że wskutek prośby Henryka Bauera de praes. 5 grudnia 1892 l. 56087 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 1000 zł. w. a. dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Eliazza Ettingera kuratorem adw. dr. Ziona a tegoż zastępcą adw. dr. Menkesa ustanowiono.

Wzywa się zatem Eliazza Ettingera, aby się sam w sądzie jawił, lub innego pełnomocnika sądowi wskazał względnie ustanowionemu kuratorowi potrzebne środki dowodowe dostarczył, gdyż inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 5 grudnia 1892.

L. 56032 (7472 1—3)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w skutek prośby Henryka Bauera de pr. 5 grudnia 1892 l. 56032 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 1000 zł. dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Eliazza Ettingera ustanowiono kuratorem adw. dr. Ziona a tegoż zastępcą adw. dr. Menkesa.

O czym zawiadamiamy Eliazza Ettingera wzywając go, aby sam w sądzie się jawił, względnie innego pełnomocnika wskazał, lub też ustanowionemu kuratorowi potrzebne środki dowodowe dostarczył, gdyż inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

We Lwowie, dnia 5 grudnia 1892.

L. 21115 (6649)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy we Tarnowie podaje do wiadomości, że równocześnie uskuteczniomym został wpis w rejestrze handlowym dla firm spółkowych, firmy Alter Schnur, Salomon Reicher, handel drzewem w Bagiennicy powiatu Dąbrowskiego.

Spółnikami tej w maju 1891 rozpoczętej jawnej spółki są: Alter Schnur, właściciel folwarku w Dąbrowicy zamieszkały, i Salomon Reicher, dzierżawca folwarku w Dąbrowicy zamieszkały.

Obydwaj spółnicy zbiorow zastępują spółkę i podpisują firmę spółki.
Tarnów, 20 października 1892.

L. 14333 (7497 1—3)
C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Sanoku zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Senka Nebesia, że powiatowe Towarzystwo zaliczkowe w Sanoku wniosło w sporze drobiazgowym przeciw niemu i tow. pto 110 zł. de praes. 5 października 1892 l. 14333 podanie o wyznaczenie nowego terminu do rozprawy, na który to termin na dzień 20 grudnia 1892 wyznaczony, zaś dla niego kurator dr. Falkowicz, adwokat w Sanoku, ustanowiony został.

C. k. Sąd powiat. m. del.
Sanok, 31 października 1892.

L. 14532 (7436 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Michała Zelema, że dnia 30 października 1892 do l. 14532 wniosł przeciw niemu Karol Kawecki skargę o 500 zł. zpn., na którą równocześnie wyznaczono termin do rozprawy na dzień 9 grudnia 1892 o godzinie 9 rano, tudzież że dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego ustanowiono kuratora ad actum w osobie adwokata dr. Słeckowskiego z Gorlic.

Będzie zatem rzeczą pozwanego kuratorowi swemu wcześniej udzielić informacji do obrony lub innego zastępcę sobie ustanowić, w przeciwnym bowiem razie skutki szkodliwe z zaniedbania tych ostrożności wyniknąć mogące pozwany sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.
Gorlice, dnia 2 listopada 1892.

L. 56306 (7477 1—3)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ustanawia w sprawie wekslowej Reginy Bohrer przeciw Eliazowi Ettinger i Wolfowi Bohrer pto 1000 zł. zpn. adwokata dr. Ziona z zastępstwem adwokata dr. Menkesa kuratorem dla nieznanego z życia i miejsca pobytu Eliazza Ettingera i zawiadamia go z wezwaniem, aby temu kuratorowi potrzebną informację udzielił, do swej obrony służące kroki uczynił i o tem sądowi doniósł.

C. k. Sąd krajowy.
Lwów, dnia 6 grudnia 1892.

L. 55938 (7478 1—3)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ustanawia w sprawie lwowskiej filii Towarzystwa wzajemnego kredytu w Krakowie przeciw Alfredowi Mysłowskiemu o 1500 zł. adwokata dr. Kwiatkowskiego z zastępstwem przez adwokata dr. Łozińskiego kuratorem dla nieznanego z życia i miejsca pobytu pozwanego Alfreda Mysłowskiego i zawiadamia go z wezwaniem, aby temu kura-

torowi potrzebną informację udzielił do swej obrony służące kroki uczynił i o tem sądowi doniósł.

C. k. Sąd krajowy.
We Lwowie, 5 grudnia 1892.

L. 4813 (7230 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Głogowie w spadkowości po Izaaku Steuerze z Wysoki wzywa z miejsca pobytu i z życia niewiadomego spadkobiercy Abrahama Steuer, ażeby ek. sądowi lub kuratora o miejscu swego pobytu zawiadomił inaczej spadek ten z kuratorem ustanowionym p. Abrahamem Goldmanem przeprowadzonym zostanie.

Głogów, 11 listopada 1892.

L. 9018 (7225 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Ryfkę Berger, Izaka Bergera, Freidę Speiser i Rudę Berger, że dla nich celem doręczenia im tut. sąd. uchwały tabularnej z dnia 14 lipca 1892 l. 4213 na prośbę Mojżesza Bergera de praes. 19 października 1892 l. 9018 kurator ad actum w osobie Schapsy Schwarzbarda ustanowionym został i jemu tut. sąd. uchwała z 14 lipca 1892 l. 4213 doręczona została.

Rzeszów, dnia 27 października 1892.

L. 34571 (7296 3—3)
C. k. Sąd powiatowy miej.-delegowany w Krakowie zawiadamia przebywających poza granicami Państwa Austriackiego Jana i Franciszkę Masynczyków właścicieli hipotecznych realności pod lk. 38 w Węgrzcach, iż rezolucją z dnia 13 maja 1892 l. 18900 zarządzono intabulację prawa zastawu dla 300 zł. na rzecz powiatowej kasy oszczędności w Krakowie w stanie biernym realności lk. 38 w Węgrzcach oraz ekstabulację sumy 500 zł. ze stanu biernego tejże realności oraz że w tej sprawie ustanowiono dla nich kuratora dr. Daleza adwokata w Krakowie.
Kraków, 22 września 1892.

L. 4746 (7343 2—3)
C. k. Sąd powiatowy Wojniłków ustanawia dla nieobjętej masy spadkowej po Annie Tymczyszyn kuratorem Fedia Mielnika z Niegowic i doręcza temuż tusażową uchwałę tabularną z 19 lipca 1888 l. 3334 wpis prawa własności na rzecz Michała Miazgi dotyczącą.
Wojniłków, 27 listopada 1889.

L. 43638 (7334 2—3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie na podstawie dochodzeń, w skutek prośby Franciszka Malinowskiego de praes. 9 marca 1892 l. 10114 przeprowadzonych, wzywa niewiadomego z życia i miejsca pobytu Tomasza Malinowskiego urodzonego w Stryju dnia 24 lutego 1846 z rodziców słubnych Antoniego i Karoliny z Ahatów Malinowskich, który w lutym r. 1863 miał opuścić dom swój i rodzinę we Lwowie i udać się za granicę rosyjską do powstania polskiego tudzież wszystkich którzyby o życiu i miejscu pobytu tegoż zaginionego jaką wiadomość mieli, aby o tem tutejszemu sądowi lub ustanowionemu dla niego kuratorowi adw. dr. Czarnikowi donieśli w przeciagu jednego z dniem 15 grudnia 1893 kończącego się roku gdyż po upływie tego czasu, na ponowne żądanie Franciszka Malinowskiego, tenże Tomasz Malinowski za umarłego uznanym zostanie.
Lwów, dnia 19 listopada 1892.

L. 5391 (7330 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Myślenicach zawiadamia niniejszem niewiadomego z życia i miejsca pobytu Samuela Rosenberga, że w sprawie egzekucyjnej jego jako cesynaryusza Jędrzeja i Maryanny Frączków przeciw Jędrzejowi Górniśiewiczowi o 50 zł. zpn. celem doręczenia mu ts. rezolucji z 4 marca 1890 l. 1564 jakoteż i dalszych w tej sprawie zapasć mogących tut. sąd. rezolucji kurator w osobie p. adwokata dra Kłucki ustanowiony został i wzywa się go, aby ustanowionemu dla siebie kuratorowi wszelkie do poparcia swych praw służące środki podał lub też innego pełnomocnika sądowi wskazał.
Myślenice, 1 października 1892.

L. 5430 (7297 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Bukowsku podaje do powszechnej wiadomości, że Feliks Gniewosz i Wiktor Żurowski wniosli do sądu podanie o intabulację prawa służebności eksploataowania nafty, w stanie biernym ciała hipotecznego objętego wyk. hip. l. 107 ks. gr. gminy Tokarnia Tymka Tylawskiego po Somku własnego, i że w celu doręczenia uchwał tabularnych dla niewiadomego z miejsca pobytu Tymka Tylawskiego ustanowiono kuratorem ad actum w osobie Sydora Kilar z Tokarni.
Bukowsko 10 września 1891.

L. 5976 (7306 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Radomyślu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu

Józefa Bała, że w sprawie egzekucyjnej Kasy oszczędności w Tarnowie przeciw niemu pto 120 zł. w. a. zpn. Marcina Bała z Wampierzowa kuratorem dla niego ustanowiony został.
Wzywa się zatem niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Bałę, aby ustanowionemu zastępcy potrzebnym do obrony jego praw środkom dostarczył ewentualnie innego zastępcę tut. sądowi przedstawił w przeciwnym razie złe skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Radomyśl, dnia 6 sierpnia 1892.

L. 48641 (7312 2—3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 13 października 1891 l. 40055 wniosł c. k. uprzyw. gal. akc. Bank hipoteczny przeciw Bolesławie Zelechowskiej Helenie z Zelechowskich Balickiej, Kazimierzowi Zelechowskiemu i Jadwidze Zelechowskiej pozew o zapłacenie sum 1087 zł. 50 ct., 1087 zł. 50 ct. i 29108 zł. 8 ct. na który to pozew wyznaczono uchwałę z 5 listopada 1892 l. 48641 termin dziesięćdziesięciodniowy (90 dni) do wniesienia pisemnej obrony.
Gdy miejsce pobytu pozwanych Bolesławy, Kazimierza i Jadwigi Zelechowskich nie jest wiadome, został dla nich adwokat Kostrakiewicz kuratorem, a tegoż zastępcą adw. dr. Kosiński mianowany.

Wzywa się zatem wymienionych pozwanych aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyli lub też innego zastępcę sobie obrał i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.

Lwów, 5 listopada 1892.

L. 7563 (7307 2—3)
Oznajmia się, że na dniu 28 grudnia 1891 zmarł w Dydiatyczach Danko Trusz po Henryku z pozostawieniem pisemnego ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy sądowi miejsce pobytu jego bratanka Piotra Trusza nie jest wiadome, przeto wzywa się, aby do roku swoje oświadczenie do spadku wniosł, gdyż inaczej postępowanie spadkowe z oświadczonejmi spadkobiercami i jego kuratorem Michałem Truszem przeprowadzone zostanie.

Z c. k. Sądu powiatowego
Sądowa Wisznia, 30 września 1892.

L. 5191 (7344 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Wojniłowie ustanawia dla z miejsca pobytu niewiadomej Anny Harocholin kuratorem Mikołaja Atamaneczuka z Babnia i doręcza ostatniemu tusażową uchwałę tabularną z 26 lipca 1890 l. 3620 pozwalającą wpis prawa własności na rzecz Warwary Staderskiej.
Wojniłków, 13 września 1892.

L. 5018 (7345 2—3)
C. k. Sąd powiatowy Wojniłków ustanawia dla nieobjętej masy spadkowej po Dmytrze Tymczyszyn kuratorem Iwana Mykietyn z Niegowic i doręcza temuż tusażową uchwałę z dnia 15 lutego 1892 l. 747 pozwalającą wpis prawa własności na rzecz Mikołaja Tymczyszyn.
Wojniłków, 2 września 1892.

L. 5769 (7323 2—2)
C. k. Sąd obwodowy jako Trybunał handlowy w Jasle zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Mojżesza Taubenschlaga że przeciw niemu wniosł Ch. J. Schinagel skargę wekslową de praes. 24 listopada 1892 l. 5769 o 300 zł. zpn. na którą nakaz zapłaty tej sumy wydany i kuratorem dla pozwanego ustanowionemu adw. dr. Wiedigerowi w Jasle doręczony został.

Wzywa się zatem Mojżesza Taubenschlaga, aby kuratorowi potrzebnej do obrony informacji udzielił lub innego zastępcę ustanowił i sądowi oznajmił, inaczej skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Jasło, 26 listopada 1892.

L. 32136 (7393 2—3)
C. k. Sąd krajowy w Krakowie wzywa niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców lub prawonabywców Jędrzeja Nowickiego, tudzież spadkobierców lub prawonabywców Elżbiety Maczałkiewiczowej, aby w ciągu roku od ogłoszenia niniejszego edyktu, to jest najdalej do dnia 1 listopada 1893 prawa swe do wierzytelności intabulowanych na ich rzecz w stanie biernym realności pod lk. 113 dz. IV w Krakowie, Józefa i Salomei z Hoffmanów Reinerów własnej, a w szczególności do 320 złpól. 20 gr. z 5 pre. intabulowanych na rzecz masy Jędrzeja Nowickiego i do 200 złpól. z 5 pre. na rzecz masy Elżbiety Maczałkiewiczowej się zgłosili, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu na ponowne żądanie Józefa Reinerja zostaną uznane za umorzone i ze stanu biernego realności lk. 113 dz. IV w Krakowie wykreślone.

C. k. Sąd krajowy.
Kraków, 14 października 1892.

L. 43962 (7468 1-3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż wskutek prośby Józefa Meth, Ettli Mizes, Rywy Leinwand, Chany Pessel Weitz i Herscha Leinwanda przeciw Sarze Weinstein, tudzież niewiadomym z życia i miejsca pobytu spadkobiercom Izaka Weinstein, względnie ich z życia i miejsca pobytu niewiadomym prawonastępcom o wykreślenie prenotacji prawa zastawu dla sumy wekslowej 100 złr. mk. w stanie biernym części realności lk. 370²/₄ w wyk. hip. 331 II k. C. f. 4 do l. 3155/41 na rzecz Sary Weinstein skutecznionej wraz z nadejściem tej pretensji, mianowicie odpowiedzialnością Sary Weinstein za nieprawą sprzedaż win Izaka Weinstein, na rzecz tegoż spadkobierców w p. 9 zaintabulowaną temuz do rozprawy po myśli § 45 u. k. w sądzie tutejszym na dzień 11 stycznia 1893 godzinę 11 przed południem wyznaczonym została.

Powyższa uchwała doręcza się z życia i miejsca pobytu powyższemu niewiadomemu do rąk równocześnie w osobie adw. dr. Landesbergera z zastępstwem adw. dr. Razesa ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszym edyktem spadkobierców Izaka Weinstein, względnie ich prawonabywców, aby w należytych czasach u ustanowionego kuratora lub też w sądzie o osobie albo przez innego zastępcę się zgłosili i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użyczyli, ile że z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sami sobie przypiszą.

C. k. Sąd krajowy.
We Lwowie, dnia 19 listopada 1892.

L. 12455 (7308 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Tarnobrzegu zawiadamia Franciszka Rędzię obecnie z miejsca pobytu niewiadomego, że w sporze ustnym Jana Rędzi przeciw niemu o własność gospodarstwa w Grębowie i t. d. ustanowiono dla tegoż niewiadomego z miejsca pobytu kuratora ad actum w osobie dr. Rebeny adwokata w Tarnobrzegu.

Jest tedy rzeczą pozwanego Franciszka Rędzi swemu kuratorowi udzielić informacji do dalszego popierania sporu, lub innego zastępcę sobie ustanowić, gdyż skutki szkolidne z zaniechania tych ostrożności wyniknąć mogące pozwany sam sobie przypisać będzie musiał.

Tarnobrzeg, dnia 17 października 1892.

L. 3598 (7380 2-3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Złoczowie wzywa niewiadomą z miejsca pobytu Annę Natgajko, by w ciągu jednego roku od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu licząc w tutejszym sądzie się zgłosiła i jako z ustawy powołana spadkobierczyni swej matki Katarzyny Natgajko, zmarłej dnia 28 listopada 1890 w Tróściancu małym z pozostawieniem pisemnego kodycyłu deklaracji do tego spadku wniosła, gdyż inaczej postępowanie spadkowe ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowieniem dla niej kuratorem Teodorem Natgajko przeprowadzone zostanie.

Złoczów, dnia 10 marca 1892.

L. 6127 (7386 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Ulanowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego i za granicą kraju bawiącego Michała Szajwaja że dla niego ustanowiono kuratorem Michała Bęka wójta z Dąbrówki i wzywa go aby wszelkie środki służące ku jego obronie temuz kuratorowi dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał i o tem sądowi doniósł.

C. k. Sąd powiatowy.
Ulanów, dnia 10 październik 1892.

L. 5698 (7361 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Dukli zawiadamia Mikołaja Bakana i Józefa Bakana i Myscowy, niewiadomo gdzie w Ameryce przebywających, że w sprawie egzekucyjnej ek. uprzyw. galic. zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie przeciw nim i spół. o 70 zł. 2 ct. zpn. rezolucją z dnia 5 października 1892 l. 5698 ustanowił dla nich kuratora ad actum w osobie adw. dr. Ignacego Agatsteina w Dukli i temuz tasąd. rezolucję z dnia 8 czerwca 1892 l. 3358 do zwalającą intabulacji egzekucyjnego prawa zastawu dla tejeż pretensji na własnych ich realnościach w gminie Myscowy położonych doręczył.

C. k. Sąd powiatowy.
Dukla, 5 października 1892.

L. 11810 (7357 2-3)

Stanisławowski ek. Sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Izaka Korn, że na prośbę Dawida Brossa uchwałę tegoż sądu obwodowego z dnia 2 kwietnia 1892 l. 5235, 5236 i 5237 na zabezpieczenie wierzytelności wekslowych Dawida Bross w kwotach 300 zł., 105 zł. i 100 zł. zpn. pozwolono wpisać ostrzeżenia prawa zastawu w stanie biernym 1/2 realności Izaka Korn wyk. hip. 322 gm. kat. Tyśmienica objętej, dalej tegoż sum hipotecznych jako

też prowizorycznego zajęcia ruchomości jego i że te uchwały doręczono ustanowionemu dla niego kuratorowi tutejszemu adwokatowi dr. Hauslich, któremu wszelkie dalsze uchwały w tej sprawie będą doręczane.

Przytem wzywa go, by rzeczonemu kuratorowi wcześniej do obrony jego praw potrzebną informację udzielił, lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wymienił.

C. k. Sąd obwodowy.
Stanisławów, 27 lipca 1892.

L. 9777 (7367 2-3)

Zawiadamia się Jędrzeja Rapacza niewiadomego z miejsca pobytu, iż przeciw niemu oraz c. k. uprzyw. galic. zakładowi kredytowemu włościańskiemu wytoczył Franciszek Rapacz Sołtyś pod dniem 6 listopada 1892 pozew o wykreślenie wpisów hipotecznych, że na ten pozew wyznaczono termin do rozprawy ustnej na dzień 26 stycznia 1893 godzinę 9 rano i ustanowiono dla nieobecnego kuratorem adwokata dra Koźleckiego, któremu winien pozwany udzielić środków dowodowych do obrony, lub innego ustanowić sobie zastępcę.

C. k. Sąd powiatowy.
Nowy targ, dnia 12 listopada 1892.

L. 4701 (7355 3-3)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku ogłasza, że Iwan Hawryłów gospodarz gruntowy z Krywego ad Cisna wydał się przed trzydziestu kilku laty z miejsca swego zamieszkania do Węgier na zarobek i od tego czasu nie wrócił, ani też nie dał o sobie żadnej wiadomości.

Ktokolwiekby miał wiadomość o życiu i miejscu zamieszkania lub śmierci Iwana Hawryłowa winien o tem dać znać najdalej do 1 grudnia 1893 tutejszemu sądowi lub kuratorowi nieobecnego adwokatu dr. Flakowiczowi w Sanoku gdyż po upływie tego czasu prośba Iwana Hawryłowa syna de praes. 26 stycznia 1892 l. 445 o uznanie tegoż nieobecnego za zmarłego, stanowczo załatwioną zostanie.

Sanok, 1 października 1892.

L. 10229 (7405 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi dozwolił uchwałą z dnia 20 lutego 1892 l. 10229 w sprawie egzekucyjnej Eisisa Herscha Bernhanta przeciw Isakowi vel Iekowi Schubertowi o 42 zł. intabulację prawa zastawu dla sumy 42 zł. zpn. w stanie biernym realności wyk. hip. 257 II dz. miasta Kołomyi objętej Isaka czyli Ieka Schuberta własnej i doręczył uchwałę dla nieznanego z miejsca pobytu Isaka czyli Ieka Schuberta przeznaczoną ustanowionemu dla niego kuratorowi adw. dr. Zipserowi z substytucją adw. dra Rittigsteina w Kołomyi.

Kołomyja, 20 sierpnia 1892.

Doniesienia prywatne.

Wszelkie towary
korzenne farbowe
i gospodarcze

poleca taniej i w lepszej jakości
jak gdzie indziej

O. T. Winckiera Syn

we Lwowie.

ulica Teatralna l. 7.

Cenniki na żądanie darmo.

1385

Ogłoszenie.

1401

Należąca do maszyn konkursowej firmy Moses Seller we Lwowie towary a mianowicie: ilustr. szk. tafłowe, rany, listy i t. d. sądownie na kwotę 9119 zł. 7 ct. w. oszacowane zostaną wskutek uchwały wydziału wierzycieli z dnia 27 października 1892 z wolnej ręki bez poręczenia za jakość lub ilość tychże w całości lub też pojedynczymi partiami sprzedane w ten sposób, że chęć kupna mający, zgłoszą się z ofertami bądź na pojedyncze partie, bądź też kilka razem lub wreszcie na cały zapas towarów przy załączeniu lub złożeniu w stosunku do każdorazowej oferty 10 pre. wadium u zarządcy maszyn adw. dr. Bliżńskiego (ul. Jagiellońska l. 17) najpóźniej od godziny 6 popołudniu dnia 22 grudnia 1892 poczem zgromadzony wydział wierzycieli ofertę sprawdzi i towary najwięcej ofiarującemu za złożeniem reszty ceny kupna na własność odda.

Wszelkie niebezpieczeństwo, tudzież koszt utrzymania i przechowania składu towarów przechodzą z dniem kupna tychże na kupującego.

Wady ofert nieprzyjętych zwrócone zostaną natychmiast chęć kupna mającym lub ich do odbioru i kwitowania pieniędzy należyte wykazaniem pełnomocnikom, osobie lub przez c. k. Urząd pocztowy.

Gdyby wszakże i najwyższa oferta wydawała się wydziałowi za niską, natenczas zastrzega sobie

wydział prawo uwzględnienia wszystkich ofert, zwrócenia wadium wszystkim oferentom i sprzedania towarów w inny sposób.

Oferty bez 10 pre. wadium, lub po oznaczonym wyżej czasie wniesione, nie będą uwzględnione. Inwentarz składu towarów można przegladnąć w kancelarii zarządcy maszyn konkursowej w dniu powszednim w godzinach urzędowych, zaś obejrzenie całego składu towarów, lub też pojedynczo usortowanych partii dozwolone jest tylko tym oferentom, którzy wadya złożyli.

We Lwowie, dnia 4 grudnia 1892.

Zarząd maszyn.

Księgarnia i drukarnia Wilhelma Zukerkandla

w Złoczowie,

poleca na Gwiazdkę

BEŁZA Popiel Abecadlik w pięknych kolorowanych okładkach z 24 ilustracjami i pięknymi wierszykami. Cena 80 ct. BEŁZA Dawni królowie tej ziemi treść dzieł polskich wierszem z 39 wizerunkami królów polskich w ozdobnej płóciennej oprawie 80. Cena 80 ct. PIAST W. Patron grzecznych dzieci. Podarek gwiazdkowy. Prześliczna książeczka z obrazkami kolorowanymi. Cena 80 ct. Oprócz tego poleca jako najstosowniejszy podarek na Gwiazdkę swoją 1412

"Biblioteczkę dla dzieci i młodzieży ku rozrywce i nauce" z której wyszło 24 tomików w pięknej kartonowej oprawie. Cena całego kompletu tylko 6 zł. 30 ct. Szczegółowy katalog tej Biblioteczki, jakoteż 12 centowej Biblioteczki powszechnej wysłała księgarnia na kładowa gratis i franko.

Powyższe wydawnictwa są też na składzie w każdej polskiej księgarni.

Ogłoszenie

1408

Towarzystwo zaliczkowe w Bohorodczanach stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką zwołuje zwyczajne zgromadzenie na dzień 13 grudnia 1892 z następującym porządkiem dziennym:

1. Sprawa przystąpienia do związku towarzystw zarobkowych i gospodarczych.
2. Możliwe wnioski członków.
Bohorodczany, 30 listopada 1892.
Z Rady zawiadowczej Towarzystwa zaliczkowego.

Prezes Sekretarz
Ludwik Musiał Michał Polluk.
Towarzystwo zaliczkowe w Bohorodczanach
Stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

Ekstrakt szpilkowy.

Płyn ten rozpylony w pokoju odświeża powietrze i nadaje mu balsamiczną woń lasów szpilkowych.

Cena flaszki 40 ct. Rozpylacz 30 ct.

Tabaka mentolowa.

1347

Wypróbowany środek przeciw katarowi. Działając znakomicie desinfekcyjnie i chłodząco, usuwa po bardzo krótkim przeciągu czasu zapalenie błon śluzowych nosa, czem uniemożliwiając nadmierne wydzielanie się śluzu, uwalnia chorego bardzo rychło od tej przykrej dolegliwości.

Cena pudełka 25 ct.

Główny skład w aptece

„pod srebrnym Orłem“

Zygmunta Ruckera

we Lwowie.

Zamówienia z prowincyi skutecznie się odwrotną pocztą.

Z Najwyższego polecenia Jego c. i k. Apostolskiej Mości.

Bogato wyposażona, a przez c. k. Dyrektora loteryj gwarantowana

XXVIII. LOTERYJA PAŃSTWOWA

dla celów celnych dobroczynnych.

3.135 wygranych w ogólnej kwocie 170.000 złotych,

mianowicie
1 główna wygrana na 60.000 zł. z 2 poprzednimi i 2 następnymi wygranymi po 500 zł., 1 wygrana na 30.000 zł. z 1 poprzednim i 1 następnym wygrany po 250 zł., 3 wygrane na 10.000 zł., 10 wygranych na 1000 zł., 15 wygranych po 500 zł., 100 wygranych po 100 zł., nareszcie wygrane ze seryj w łącznej kwocie 30.000 zł.

Ciągnięcie nastąpi nieodwołalnie dnia 29 grudnia 1892.

Los kosztuje 2 zł. w. a.

Blizsze szczegóły zawiera plan gry, który wraz z losami w oddziale dla loteryj państwowych, miasto, Riemergasse nr. 7, II piętro, Jakobshof, tudzież w licznych miejscach sprzedaży losów bezpłatnie otrzymać można.

Losy przesyła się franko.

1181

Wiedeń, w październiku 1892.

Z c. k. Dyrektora loteryj państwowych.

Oddział loteryj państwowej.

Konkurs.

1409

Celem obsadzenia posady kontrolora w kancelarii szpitala izraelskiego we Lwowie na razie prowizorycznie w myśl § 66 statutu Zboru izraelskiego ogłasza się niniejszym konkurs.

Do tej posady przywiązana jest roczna płaca 500 zł. i dodatek na pomieszkowanie w kwocie 100 zł. a. w.

Ubiegający się o powyższą posadę winien wykazać się dokładną znajomością rachunkowości oraz dokładną znajomością języka polskiego i niemieckiego.

Podania należyte udokumentowane i zawierające jakim było zajęcie petenta, należy wnieść do kancelarii szpitala izrael. we Lwowie najpóźniej do 25 grudnia 1892.

Z Rady szpitala izraelskiego.

We Lwowie, 7 grudnia 1892.

L. 62588 (7387 1-3)

Ogłoszenie licytacji!

W dniu 16 grudnia b. r. przed południem odbędzie się w kancelarii obszaru dworskiego w Błotni, za pomocą pisemnych ofert licytacja na dzierżawę dwóch młynów i dwu karczm w Błotni w starostwie Przemyskim.

Cena wywołania rocznego czynszu dzierżawnego 820 zł. a. w.

Warunki licytacyjne można przejrzeć od 10 grudnia w kancelarii obszaru dworskiego w Błotni.

Lwów, dnia 29 listopada 1892.

Romanowski.

Ogłoszenie.

1413

Dnia 14 grudnia 1892 o godzinie 10 rano odbędzie się w gmachu galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego przy ul. Karola Ludwika l. — 100-ne losowanie listów zastawnych 4% dawnych w sumie 70.155 zł. i 23-e losowanie 4%, 41 letn. listów zastawnych w sumie 15.600 zł.

Z Dyrekcji Towarzystwa kredytowego ziemskiego

We Lwowie, dnia 6 grudnia 1892.

prezes

E. Dembowski.

Nowo założony
zakład artystyczno-
fotograficzny

Lwów, 1200
ul. Fredry 1. 7.
(pałac hr. Fredry).

urządzony z komfortem, wedle najnowszych wymagań, wykonuje zdjęcia, powiększenia do naturalnej wielkości, liczne grupy, reprodukcje z najgorszych fotografii, z portretów, zdjęć architektonicznych, kolorowania akwarelowe i olejne, fotografie platynowe, w ogóle wszelkie najtrudniejsze zamówienia w zakresie artystyczno fotograficznym wchodzące. Zakład otwarty od godziny 9 rano do 6 po południu — w niedziele i święta tylko do godziny 2 po południu.

Z pierwszorzędných fabryk
plótna i stołową bieliznę,
serwety kolorowe, chustki do nosa, ręczniki, ściereczki
etc. etc. 1415
Komisowy skład wyrobów bawełnianych
Benedykta Schrolla Syna w Braunau
poleca według cennika fabrycznego
FILIA SCHAYERÓW
we Lwowie, plac Maryacki 8.

Dyetaryusz

młody człowiek, który pracował dłuższy czas w krajowym, powiatowym Sądzie, z szybkim i pięknym piśmem, obecnie w Wiedniu prosi bardzo o jakiekolwiek zajęcie pisarza zaraz lub od Nowego roku. Adres J. C. Diurnist Poste restante I. Habsburger-gasse Wien.

Dla uczących po francusku
Już wyszła z druku I. część dzieła „Nauka języka francuskiego” ułożona przez Maryę Bielską i jest do nabycia we wszystkich księgarniach. 1352

Dywany

prawdziwe perskie, smyrneńskie, także na miarę do wyścielania całych pokoi.

Materye meblowe

najnowsze, jedwabne, wełniane, kretony, plusze i t. p.

Portiery i franki

do tychże podpięcia i karnisze.

Narzuty

na Ottomany dywanikowe i materyalne z odpowiednimi poduszkami.

Skóry

angorowe i z kóz indyjskich

Chodniki

kokosowe, wełniane, jutowe i t. p.

Makaty

francuskie i wschodnie.

Kapy

na łóżka i serwety na stoły

Parawany

ekramy i inne przedmioty dekoracyjne otrzymał w bogatym wyborze 1245

magazyn
A. Krzysztofowicza

we Lwowie,
plac Halicki 1. 2.

Centralne biuro sprawunków
dla prowincyi
Lwów, ulica Kopernika 1. 11.

Na Święta!

Kołnierze, krawatki,
kapelusze, cylindry,
bieliznę zwykłą i wełnianą,
petersburskie
kalosze,
obuwie,

kupi każdy najlepiej w handlu

M. WEINA

Lwów
plac Trybunański 1. 1. 1411

Kotwiczne skrzynki budowlane Richtera.

Przy kupnie tych sławnych skrzynek budowlanych należy być bardzo ostrożnym i przyjmować tylko prawdziwe skrzynki z fabryczną marką „kotwicą”. Takowe znajdują się na składzie we wszystkich lepszych handlach zabawkami i kosztują od 35 ct. do 5 zł. i wyżej. — Ilustrowany cennik przesyłają na żądanie. 1294

F. Ad. Richter & Cie.
pierwsza aust. węg. o. i k. uprzyw.
fabryka skrzynek budowlanych
Wiedeń I, ul. Nibelungen 4.

!! Na Boże Narodzenie !!

Wspaniałe efektowne i nadzwyczaj tanie dekoracje
do ubierania drzewek
nabyć można w sklepach 27

S. W. NIEMOJOWSKIEGO

Lwów: ulica Teatralna 1. 3 — ulica Jagiellońska 1. 6

Kraków: Sukiennice 28

Wysyłka na prowincye odwrotnie.

Sortymenta do kompletnego ubrania drzewek (wraz z lichtarzykami i świeczkami) po zł. 1.50, 3, 5 i wyżej

Odbiorców zamiejscowych uprasza się uprzejmie o wcześnie nadsyłanie zamówień — w przeszłym roku z powodu spóźnionej pory wielu zleceniom zadość uczynić nie mogłem.

Wyrób krajowy.

Koce i koldry z fabryki w Glinnie

są do nabycia po stałych cenach fabrycznych

w Brodach p. J. Witkowski i Spółka, we Lwowie p. Knauer i Syn plac Kapitulny.
„ Brzeżanach p. B. Karwowskiej, „ Przemysłu Przemyski Bazar wyrobów krajowych,
„ Czortkowie p. Antoni Kostecki, „ Samborze p. Bronisław Żuławski,
„ Kołomyi u J. P. Goertza, „ Sokalu p. A. W. Gort,
„ Lwowie Centralny Bazar wyrobów krajowych, „ Stryju p. Lechicki i Kosterkiewicz,
„ „ p. Antoni Gudien. plac „ Tarnopolu p. W. Michalewski, Maryacki,

PAPÉE i KOŚCICKI

otworzyli we Lwowie przy 1. Trzeciego Maja 1. 2 (w gmachu dawnej Kasy Oszczęd.)

Komisowy skład

Herbaty rosyjskiej

pod rządową bandrolą firmy

Wogan & S.

w Moskwie 1403

1 funt ross. od zł. 2 do 6.

i polecają się łaskawym względem P. T. Publiczności.

tylko najlepszych gatunków Ceylon, Mokka i Amerykańskiej pod godłem

„SYRYUSZ”

1/2 kilo kawy najprzedniejszej na prowincję

zł. 1 — 4 1/2 kilo zł. 10 ct. 10 franko.

Roboty damskie zaczęte i wykończone, oraz wszelkie potrzeby do haftu, szycia i krawiecczyni 1416

polecają w wielkim wyborze najtaniej

Dziewoński i Gigel

Lwów, Halicka 6.

FILIP HAAS I SYNOWIE

skład fabryczny we Lwowie, ulica Jagiellońska 1. 3.

polecają

nowości w materyach meblowych i dywanach, franki koronkowe, białe i kremowe, portyery, kapy na stoły i łóżka, kocyki flanelowe, skóry angorowe, chodniki wełniane i kokosowe

po nader niskich cenach fabrycznych.

Wybór prawdziwych dywanów smyrneńskich i perskich w różnych wielkościach.

Numer telefonu 500.

(Lwów Impresa.) 1414

Biuro pierwszorzędných kopaliń węgla kamiennego i koksu we Lwowie, ulica Grodecka 3 a. I. piętro.

poleca

Węgiel kamienny górno-szląski salonowy kostkowy pierwszej jakości w plombowanych workach od 1 cetn. po 70 ct. 1382

Tenże sam węgiel w otwartych worach w najmniejszej ilości po 40 cetnarów po 65 ct.

Węgiel kamienny górno-szląski drugiej jakości kostkowy po 60 ct.

Węgiel trzeciej jakości w grubych kawałkach w otwartych worach od 5 cetnarów po 55 ct.

Pierwszej jakości Koks kowalski górno-szląski od 5 cetn. po 80 ct. Pojedyncze cetnary poniżej 5-ciu po 5 ct. na cetn. drożej.

Powyższe ceny rozumieją się za 50 klg. z dostawą do domu.

Węgiel kamienny jakoteż i koks całymi wagonami dla gorzelni, młynów parowych, cegielni, browarów i innych fabryk jakoteż dla zakładów i szkół destarcza na wszystkie stacje kolejowe po znacznie niższych cenach.

Zamówienia przyjmują do wykonania o ile możliwie w tym samym dniu lub w dniu następnym.

Za rzetelną wagę i usługę zarezęcam.

Telefon liczba 390

H. DATNER Biuro Grodecka 3 a I. piętro.

Składy węgla i koksu na głównym dworcu kolejowym.

Dla dogodności P. T. Publiczności miejscowej przyjmuje także zamówienia

Handel korzenny HENRYKA MAYERA Lwów, ulica Łyczakowska 1.